

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 15 ΦΕΒΡΑΡΙΟ 1997 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 3ο • ΦΥΛΟ 82ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

“ΓΥΜΝΟ ΠΟΠ-ΚΟΡΝ!”

ΑΝΤΙΘΕΤΕΣ ΤΡΟΧΙΕΣ

Φανερό ότι μεγάλα τμήματα της κοινωνίας τα οποία οδηγούνται στην εξαθλίωση και τον κοινωνικό αποκλεισμό εξαιτίας της οικονομικής αναδιάρθρωσης, δεν παραδίδονται αμαχητί στην μοίρα τους, την ορισμένη υπό των “ειδικών”. Αντιθέτως ανθίστανται σθεναρά, πολλές φορές ξεπερνώντας με τη δράση τους κι αυτήν τη θεσμισμένη νομιμότητα. Αυτά τα διαμαρτυρόμενα τμήματα της κοινωνίας ούτε την ουσία του πολιτισμού της κυριαρχίας αμφισβητούν ούτε κάποιο απελευθερωτικό όραμα τα εμπνέει. Στόχος των αυθόρμητων αγώνων τους είναι η εξασφάλιση μιας ελάχιστης υλικής επιβίωσης. Η έλλειψη ξεκάθαρης πολι-

τικής άποψης κάνει τους απελπισμένους του τέλους του αιώνα να είναι από τη μια μεριά γοητευτικά απρόβλεπτοι κι από την άλλη επιρρεπείς σε αντιδραστικές δημαγωγίες και κηρύγματα μίσους.

2. Η εκτόνωση της αγροτικής κινητοποίησης, την ώρα ακριβώς που ήταν πασιδηλη η αναγκαιότητα της λαϊκής βίας σαν απάντηση

στον κρατικό τραμπουκισμό, δείχνει ότι οι γραφειοκράτες χειραγωγοί του συνδικαλιστικού κινήματος δεν έχουν χάσει τη δύναμη τους. Μια δύναμη που απέδειξαν αποτρέποντας την εκτροπή της κινητοποίησης σε πιο δυναμικές μορφές πάλης. Η δύναμη των γραφειοκρατών δεν εδράζεται μόνο στην ιδεολογική τρομοκρατία και τους κομματικούς μηχανισμούς, αλλά και στην ιδιαίτερη εξουσία που ασκούν στις τοπικές κοινωνίες.

3. Η πλήρης επιβολή της δικτατορίας των πολυεθνικών, των επενδυτών των στελεχών επιχειρήσεων, των τεχνοκρατών καθώς κι η υπαγωγή κάθε ανθρώπινης δραστηριότητας στο Μύθο της οικονομικής ανάπτυξης, μεταβάλλει δραματικά το κοινωνικό σκηνικό σε βάρος των ασθενέστερων στρωμάτων. Σαν αποτέλεσμα, η πειθάρχηση της κοινωνίας δεν μπορεί να επιτευχθεί μόνο δια της θεαματικής χειραγώγησης. Είναι απαραίτητη η συνδρομή των μηχανισμών της καταστολής. Μηχανισμοί που δεν χτυπάνε πλέον μόνο τους παραδοσιακούς τους στόχους -περιθωριακούς κοινωνικούς και πολιτικούς χώρους. Η δράση τους επεκτείνεται εναντίον κάθε αντιστεκόμενης φωνής. Οι αγρότες βίωσαν το περιεχόμενο του όρου κρατική βαρβαρότητα. Κι είναι βέβαιο ότι με διαφορετικό μάτι θα βλέπουν στο μέλλον τους φρουρούς της τάξης.

4. Δεν πρέπει να παραβλέψου-

με το ρόλο που έπαιξαν τα ΜΜΕ στην αγροτική κινητοποίηση. Καθ' όλη τη διάρκεια των γεγονότων, παρουσίασαν την αγροτική κινητοποίηση σαν ανταγωνισμό τακτικών κινήσεων ανάμεσα σε αντίπαλους στρατούς. Χωρίς να μιλάνε για την ουσία του αγροτικού ζητήματος κι αφαιρώντας το στοιχείο της ηθικής από την παρουσίαση των γεγονότων, μετέτρεψαν την πολιτική σύγκρουση αγροτών-κυβέρνησης σε χολιγουντιανή παραγωγή όπου το χάπι εντ ανήκει στον πιο πονηρό.

Οι αγρότες υποχώρησαν. Όμως ούτε η οργή ούτε η απελπισία έκαναν πίσω. Μένουν ως έχουν, περιμένοντας την επόμενη ευκαιρία για να εκδηλωθούν. Η τραγική ειρωνεία είναι ότι αυτές τις μέρες ο πληθωρισμός έπεσε κάτω από το 7% για πρώτη φορά την τελευταία εικοσαετία και το χρηματιστήριο ξεπέρασε τις 1200 μονάδες. Όπως έγραψε κι η ΕΞΠΡΕΣ κοινωνία και οικονομία σε αντίθετες τροχιές.

Γ.Α.

Τελικά αποδείχτηκε ότι μόνο με ξεφούσκωτα λάστιχα μπορεί να συνεχίσει τον επίπονο δρόμο του το όχημα της σύγκλισης της ελληνικής οικονομίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μόνο που τα ελαστικά του δεν ξεφουσκώνουν από την πολλή χρήση, αλλά εξαιτίας οργανωμένων κρατικών τραμπουκισμών. Η αναστολή των κινητοποιήσεων των Θεσ-

σάλων αγροτών, ύστερα από την ευρηματικού αγριανθρωπισμού κίνηση των ΜΑΤ να λεηλατήσουν τα σταματημένα τρακτέρ, δεν αποτελεί μόνο ήττα του συγκεκριμένου κλάδου. Έχει γενικότερα, ιδιαίτερη σημασία και σηματοδοτεί τόσο εξουσιαστικούς σχεδιασμούς όσο και κοινωνικές καταστάσεις.

1. Είναι κάτι παραπάνω από

Ο αγώνας στα χέρια των εκπαιδευτικών

Το προχθεσινό εκπαιδευτικό συλλαλητήριο που συσπειρώσε όχι μόνο το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας, αλλά και πλήθος εργαζόμενων στον ευρύτερο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα ήταν η πιο μαζική απάντηση των τελευταίων έξι ετών. Από το Γενάρη του '91 είχαμε να δούμε κεντρική απεργιακή πορεία να συσπειρώνει τόσο κόσμο στους δρόμους. Καθηγητές, εργαζόμενοι, φοιτητές και μαθητές σχημάτισαν ένα ατελείωτο μπλοκ που κάλυψε όλη τη Σταδίου με τη συμμετοχή 20.000 περίπου ανθρώπων στην Αθήνα, ενώ δυναμικότερες διαδηλώσεις έγιναν σε Θεσσαλονίκη και Πάτρα. Η κινητοποίηση των καθηγητών που οδεύει στην 5η εβδομάδα, έχει ξεφύγει σε μεγάλο βαθμό από τα στενά συντεχνιακά πλαίσια και έχει πάρει ευρύτερα κοινωνικά χαρακτηριστικά. Τα αιτήματα που έχουν στη σημερινή συγκυρία οι απεργοί α-

ντιπαλεύουν όχι μόνο μέρος, αλλά το σύνολο της κυρίαρχης οικονομικής πολιτικής. Ο πρωθυπουργός όμως στη Βουλή ήταν κατηγορηματικός. Τόσο σε αγρότες όσο και σε καθηγητές το μήνυμά ήταν ξεκάθαρο: “αν δώσουμε σε σας, τότε όλοι θα ζητάνε. Κάτι τέτοιο θα οδηγούσε σε ακύρωση της πολιτικής μας”. Όμως η εποχή του “δεν συζητάμε με απεργούς” έχει περάσει ανεπιστρεπτί. Η κυβέρνηση, θορυβημένη μπροστά στο σγκομένο ρεύμα της κοινωνικής δυσανεκτίας, έσπευσε τέσσερις ώρες πριν την έναρξη της πορείας να προλάβει τα αναπόφευκτα και με πρωτοβουλία του ίδιου του Σημίτη συναντήθηκε με το προεδρείο της ΟΛΜΕ. Αν όμως ήταν αργά για την κυβέρνηση, ήταν το ίδιο αργά για τους γραφειοκράτες να κάνουν πίσω. Το μήνυμά που έδωσε η πλειοψηφία των καθηγητών στους επίδοξους χειραγωγούς ήταν

ξεκάθαρο. “Καμιά υποχώρηση από τα αιτήματά μας”. Έτσι λοιπόν, μετά το πέρας του διάλογου (αλήθεια θα θέλαμε πολύ να μάθουμε πώς κατανοεί η κυβέρνηση το διάλογο όταν καλεί τους απεργούς να συζητήσουν στη βάση όχι επιχειρημάτων, αλλά προαποφασισμένων επιλογών) κυβέρνηση και χειραγωγικοί μηχανισμοί αποχώρησαν άπρακτοι.

Την ίδια ώρα οι δάσκαλοι είχαν ήδη αποφασίσει τη συνέχιση της απεργίας του κλάδου τους, ουσιαστικά λόγω της πίεσης που ασκήθηκε από τη βάση για αξιοπρεπή στάση: αν σταματούσαν την απεργία για μερικά χιλιάρικα και θα ξεπουλούσαν φτηνά τον αγώνα τους, και θα κέρδιζαν τη δίκαιη απαξίωση στα μάτια των καθηγητών.

Συνέχεια στη σελίδα 5

NOAM TZOMSKY

Συνέντευξη περί αναρχίας

Η τελευταία συνέντευξη του γνωστού στοχαστή και θεωρητικού της ελευθεριακής κουλτούρας.

Σελ. 4-5

ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ

Διεθνής ημέρα αλληλεγγύης

Οργανώνεται η προετοιμασία της 2ης Διεθνηρωτικής Συνάντησης με την κυκλοφορία κειμένου - διαβούλευσης. Αύριο Κυριακή πραγματοποιούνται κοινές εκδηλώσεις από τις ευρωπαϊκές επιτροπές αλληλεγγύης στον αγώνα των ζαπατίστας.

Σελ. 7

Αθήνα

Πορεία με μηχανές στη μεξικάνικη πρεσβεία. Προσυγκέντρωση στο Πεδίο του Άρεως -άγαλμα Αθηνάς- στις 2μ.μ.

Θεσσαλονίκη

Συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από το μεξικάνικο προξενείο στις 5μ.μ. με προβολή video και slides.

ΜΙΚΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ...

...για μικρά και μεγάλα ψάρια

...και έγινε το έλα να δεις. Ο λόγος για την επανακυκλοφορία της "Νέας Μακεδονίας", του πρωινού καθημερινού φύλλου της Θεσσαλονίκης. Κυβέρνηση, δικαστικές αρχές, συγκροτήματα τύπου, οι απολυμένοι του συγκροτήματος Βελλίδη, ΕΣΗΕΜΘ, ΕΣΗΕΑ μπλεγμένοι στο αζεδιάλυτο κουβάρι μιας διένεξης με περισσότερες προεκτάσεις απ' όσες βγήκαν στο φως της δημοσιότητας.

Τα γεγονότα είναι γνωστά. Πριν ένα χρόνο, η Κατερίνα Βελλίδη, ιδιοκτήτρια των καθημερινών εφημερίδων της Βόρειας Ελλάδας "Μακεδονία" και "Θεσσαλονίκη", εξαφανίζεται. αφήνοντας πίσω της της συσσωρευμένα χρέη δισεκατομμυρίων. Το συγκρότημα καταρρέει, οι εργαζόμενοι μένουν απλήρωτοι στο δρόμο, ξεκινούν απεργιακούς αγώνες, αποκαλύπτονται, η μία μετά την άλλη, οι σχέσεις και οι παρασκηνιακές συναλλαγές των οικονομικών και πολιτικών παραγόντων της πόλης, με το συγκρότημα. Για την Βελλί-

δη εκδίδεται διεθνές ένταλμα σύλληψης και φαινομενικά αγνοείται η τύχη της. Μέχρι πριν δυο βδομάδες...

Κυριακή 9 Φλεβάρη. Η "Μακεδονία" ξανακυκλοφορεί -από το συγκρότημα Κουρή αυτή τη φορά. Ίδιο σχήμα, κασέ, σελιδοποίηση, εμφάνιση, τα μόνα στοιχεία που αλλάζουν είναι η προσθήκη ενός μικρού "ΝΕΑ" στο λογότυπο της "Μακεδονίας" -έτσι ώστε να κατοχυρώνονται νομικά σαν διαφορετικός τίτλος- και η εμφανής φιλοσημιτική γραμμή της. Καθόλου τυχαία, καθώς η κυβέρνηση φέρεται ενεργά αναμειγμένη στη καινούρια έκδοση, καλύπτοντάς την τόσο νομικά -με την παρουσία στα εγκαίνια του υπουργού δικαιοσύνης Ευάγγελου Γιαννόπουλου- όσο και πολιτικά -με τις δηλώσεις του κυβερνητικού εκπροσώπου.

Οι απολυμένοι του συγκροτήματος Βελλίδη αντιδρούν, εκδίδοντας την ίδια μέρα δικό τους φύλλο της "Μακεδονίας". Διεκδικώντας δεδουλευμένα, αποζημιώσεις

και ασφαλιστικές εισφορές πολλών δισεκατομμυρίων, άνεργοι επί μήνες και πνιγμένοι στα χρέη, βλέπουν την "εξαφανισμένη" Κατερίνα Βελλίδη να εκποιεί τα περιουσιακά στοιχεία του συγκροτήματος. Επίσημα, ανακοινώθηκε ότι ο τίτλος της

"Αγγελιοφόρο", ήταν σε διαπραγματεύσεις για την εξαγορά τόσο της "Μακεδονίας", όσο και της "Θεσσαλονίκης". Μια υπόθεση που όλοι θεωρούσαν βέβαιο ότι θα έχει ολοκληρωθεί μέχρι στα τέλη Φλεβάρη. Στον

"Αγγελιοφόρο",
που
θα

"Νέας Μακεδονίας" πουλήθηκε αντί μόνο 1.000.000

δρχ. (!!!), είναι όμως πολλές δεκάδες -αν όχι εκατοντάδες- τα εκατομμύρια που πήρε κάτω από το τραπέζι η Βελλίδη. Το χειρότερο είναι ότι υποθηκεύεται σε μόνιμη πια βάση η αξία του τίτλου της ίδιας της "Μακεδονίας" -που πολλά άλλα συγκροτήματα τύπου εμποφθαλμιούσαν. Τό συνδικάτο των εργαζόμενων προσφεύγει στα δικαστήρια και πετυχαίνει να εκδοθεί απαγορευτική απόφαση για το αρχικό λογότυπο της "Νέας Μακεδονίας". Κανένα πρόβλημα βέβαια! Ο Κουρή το παραλλάζει λίγο και η καινούρια εφημερίδα κυκλοφορεί κανονικά. Η δημόσια κάλυψη που δίνει ο υπουργός Δικαιοσύνης με την παρουσία του, προφανώς λήγει οριστικά το θέμα σε βάρος των εργαζομένων.

Και οι λιγότερες γνωστές πλευρές της υπόθεσης. Ότι η Βελλίδη, δεν ήταν εξαφανισμένη, ήταν γνωστό. Όπως γνωστό ήταν και το γεγονός ότι ο όμιλος Λαμπράκη, έχοντας εξαγοράσει και μετατρέψει σε καθημερινή εφημερίδα τον

Ξανά-παιρνε το ρόλο της εφημερίδας μικρών αγγελιών, είχαν ήδη αναγγελθεί απολύσεις. Το συγκρότημα Λαμπράκη θα ολοκλήρωνε τα σχέδια του με τη δημιουργία μιας μεγάλης καθετοποιημένης τυπογραφικής και εκδοτικής μονάδας στο Κιλκίς (σαν μεθοριακός νομός, δίνονται αυξημένες επιδοτήσεις για επενδυτικές δραστηριότητες), πετυχαίνοντας έτσι σε μεγάλο βαθμό να θέσει το σύνολο του τύπου και των εκδοτικών δραστηριοτήτων της Βόρειας Ελλάδας κάτω από τον έλεγχό του.

Υπάρχουν πολλά που μπορούν να ειπωθούν ακόμη. Π.χ. για την κυβέρνηση Σημίτη, που νοιώθοντας να χάνει τον έλεγχο στο κοινωνικό πεδίο, προσπαθεί να προφυλάξει τα νώτα της, επιχειρώντας προνομιακές σχέσεις με κάποιους -διαθέσιμους για κάτι τέτοιο- εκδότες. Έχοντας συνειδητοποιήσει την αξία του ελέγχου των ΜΜΕ (και την επιρροή τους στη διαμόρφωση της κοινωνικής συνείδησης), μάλλον διακινδυνεύει την ολίσθηση σε ένα νέο σκάν-

δαλο Κοσκωτά. Πάντως ο Κουρή πριν 2 χρόνια (πριν την άνοδο του Σημίτη στον πρωθυπουργικό θώκο) ήταν σχεδόν χρεωκοπημένος. Ήταν η εποχή που ξεσπάθωνε κατά του ΠΑΣΟΚ, καθώς οι τράπεζες αρνούνταν να του χορηγήσουν νέα δάνεια. Παρεμπιπτόντως, το συγκρότημα Κουρή έχει συνολικά στο ενεργητικό του πάνω από 700 καταγγελίες εργαζομένων στην επιθεώρηση εργασίας και στο ΙΚΑ.

Κάποια άλλα πράγματα έχουν όμως μεγαλύτερη σημασία, στα πλαίσια αυτού του άρθρου. Ο πόλεμος που μαίνεται στη Θεσσαλονίκη αφορά, όχι μόνο των χώρων του τύπου, αλλά συνολικά τη βιομηχανία χάρτου (εκδόσεις, τυπογραφεία). Εδώ και δύο χρόνια έχει ξεσπάσει ανελέητος εμπορικός πόλεμος, οι μεγάλες μονάδες καθετοποιούνται, επενδύονται πολλά δις, ενώ οι μικρές εξαφανίζονται. Τον τελευταίο χρόνο, με άξονα του τύπου, για τον χώρο δείχνουν έντονο ενδιαφέρον και τα μεγάλα συγκροτήματα, καθώς υπάρχει μεγάλο περιθώριο κέρδους, όχι μόνο στην εσωτερική αγορά, αλλά και στις γειτονικές βαλκανικές χώρες. Και καθώς ο εμπορικός πόλεμος επεκτείνεται, άδικα θα ψάξει κανείς το Συνδικάτο εργαζομένων στις γραφικές τέχνες. Οι υπεύθυνοι (!) έχουν εξαφανιστεί (!!!) εδώ και ένα χρόνο. Όσο για το Συνδικάτο τυπογράφων, κανείς δεν άκουσε τίποτα γι' αυτό, ούτε και στις τελευταίες εξελίξεις. Τα μικρά ψάρια...

Μ.Κ.

Να δοθεί τέλος στην ομηρία

Αυτήν την εβδομάδα οι συνήγοροι του Π. Δριμυλή καταθέτουν αίτηση άρσης της προφυλάκισής του κι αντικατάστασής της με περιοριστικούς όρους. Από τον περασμένο Αύγουστο ο -γνωστός για τη συμμετοχή του σε ανοιχτές συλλογικές διαδικασίες του αναρχικού χώρου τόσο σε τοπικό όσο και σε κεντρικό επίπεδο Παναγιώτης Δριμυλής βρίσκεται προφυλακισμένος με την κατηγορία της απλής συνέργειας στην απόπειρα ανθρωποκτονίας του φρουρού των γραφείων του ΠΑΣΟΚ.

Η αίτηση αποφυλάκισης εκτός από τα πραγματικά γεγονότα, στηρίζεται και σε πολύ σοβαρά νομικά επιχειρήματα. Κι αυτό γιατί η προφυλάκιση του εκτός όλων των άλλων αντιβαίνει και σε αυτούς τους νόμους.

Τους τελευταίους επτά μήνες ο Π. Δριμυλής βιώνει τη βαρβαρότητα της κρατικής καταστολής και τη δικαστική αναληψία στις πιο ακραίες τους μορφές. Επτά μήνες στη φυλακή για μια πράξη για την οποία ουδεμία ευθύνη φέρει, είναι εξωφρενικά πολλοί. Πολύ περισσότερο που οι πραγματικές διαστάσεις της υπόθεσης της Χ. Τρικούπη είναι γνωστές από την πρώτη στιγμή στους μηχανισμούς καταστολής.

Γνωστή η κατάσταση στην οποία είχε περιέλθει ο Χ. Μαρίνος μετά το δεκάχρονο κυνηγητό που υπέστη, με αποκορύφωμα

την οριακή απεργία πείνας που έκανε.

Γνωστή η μη ανάμειξη του Δριμυλή στη Χ. Τρικούπη-πράγμα που μπορεί να διαπιστώσει ο οποιοσδήποτε στοιχειωδώς νοήμων άνθρωπος διαβάσει τη δικογραφία.

Εξίσου γνωστή όμως με τα πραγματικά γεγονότα είναι κι η ανάληψη, βάμβαρη κι αδυσώπητη λογική που διέπει τους λεγόμενους λειτουργούς της δικαιοσύνης.

Γνωστή η κατά σύστημα κατάχρηση της προφυλάκισης που παραβιάζει κατάφωρα τη σχετική νομοθεσία.

Γνωστή η διαστρέβλωση της αλήθειας με όχημα την ερμηνεία των πραγματικών γεγονότων κατά το δοκούν. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο εισαγγελέας Διώτης στο βούλευμα που εκδόθηκε με τη συμπλήρωση του εξαμήνου της προφυλάκισης -το οποίο ταυτόχρονα αποτελεί και παραπεμπτικό σε δική- φτάνει στην ακόλουθη εντυπωσιακή απόφαση: Τα κείμενα που εστάλησαν στις εφημερίδες από διάφορες ομάδες του αναρχικού χώρου μετά τη σύλληψη του Δριμυλή, στόχο είχαν να παραπλανήσουν τις Αρχές για να αποκρύψουν την ενοχή του (!). Τα σχόλια περριτεύουν.

Απέναντι στις δικαστικές μεθοδεύσεις, η πρωτοβουλία για την υπεράσπιση του Π. Δριμυλή δρομολόγησε καμπάνια δημοσιοποίησης της υπόθεσης και πολιτικής πίεσης για την απελευθέρωσή του. Για την ευόδωση όμως του στόχου αυτού, είναι απαραίτητη η σύμπραξη όλων.

Γ.Α.

Έκδηλώσεις

★ Τα Κουρέλια -εκπομπή στο Ράδιο Ουτοπία στη Θεσσαλονίκη κλείνουν 8 χρόνια παρουσίας στο ραδιόφωνο. Για τα 8 αυτά χρόνια διοργανώνουν αυτό το Σαββατοκύριακο διήμερο εκδηλώσεων στο στέκι στο Βιολογικό. Σήμερα, θα υπάρχουν θεατρικά δρώμενα, στις 10.30 μ.μ. με ελεύθερη είσοδο. Αύριο, Κυριακή 16 Φεβρουαρίου, την ίδια ώρα, θα πραγματοποιηθεί συναυλία με τα συγκροτήματα Κουρέλια, Πειρατές των πόλεων, Περσάμενες μου αγάπες. Η είσοδος για την συναυλία είναι 600 δρχ.

★ Από την Δευτέρα 17 Φλεβάρη ξεκινάει στην κατάληψη Βαρβάρα (Κρίσπου 7, πλατεία Κουλέ Καφέ, Άνω Πόλη) βιντεοπροβολές τρώμε, μυστηρίου και επιστημονικής φαντασίας. Οι προβολές θα διαρκέσουν μέχρι και την επόμενη Παρασκευή 21 Φεβρουαρίου.

Διόρθωση...

Από λάθος, στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, στη σελίδα της ιστορίας, γράφτηκε ότι τα δύο κείμενα που δημοσιεύτηκαν προέρχονται από το Άρδην, νούμερο 10. Η πραγματικότητα είναι (βέβαια) ότι προέρχονται από το περιοδικό Ελευθεριακή Κίνηση των εκδόσεων Άρδην.

Αλφα

ΕΤΟΣ 3ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 82

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ
ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη 7.00-10.00μ.μ.
ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
E-mail: alfanarc@compulink.gr
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

Αποδίδοντας μέγιστη σημασία σ' εκείνη την ημέρα, οι υπουργοί Άκης Τσοχατζόπουλος και Κώστας Λαλιώτης επισκέφτηκαν την Καρδίτσα, την Κυριακή 9 Φλεβάρη, ημέρα πραγματοποίησης του πανελλαδικού συλλαλητηρίου των αγροτών στις Μικροθήβες!

Οι συνδαιτυμόνες συγκεντρώθηκαν στο πιο κυριλέ κέντρο διασκέδασης της πόλης, απαγγέλλοντας προηγούμενα κορόνες περί "δημόσιας κι ανοιχτής συγκέντρωσης"! Όλοι τους έφαγαν και ήπιαν απόντων των αγροτών, που βρίσκονταν στις Μικροθήβες...

Οι Τσοχατζόπουλος και Λαλιώτης, εν μέσω ρητορειών γύρω από το αγροτικό ζήτημα και σε στιγμές άκρατης αντιστροφής, εξήγγειλαν μέτρα έμμεσης ανακούφισης των αγροτών μέσω της επέκτασης των μηχανισμών καταστολής: ανακοίνωσε την πρόθεση της κυβέρνησης να εγκαταστήσει ένα στρατόπεδο μετεκπαίδευσης νεοσύλλεκτων κληρωτών! Σ' αυτό θα εκ-

ΜΕΤΡΑ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗΣ !!!

παιδεύονται, ανά δίμηνο, 300 κληρωτοί και 35 αξιωματικοί.

Προς γενική χαρά και ικανοποίηση των πάσης φύσεως φορέων κι οργανώσεων, που παρασιτούν στα άκρα του αστισμού, οι υπουργοί δήλωσαν ότι εγκρίθηκε το ποσό των 500 εκατομμυρίων δραχμών.

Μετά το τέλος της συνεστίας της κρατικών υπαλλήλων και κρατικοδιδαιτων επιτήδειων, οι υπουργοί συνοδευόμενοι από τον Νομάρχη και τον Δήμαρχο Καρ-

δίτσας, πήγαν στις εγκαταστάσεις της 60 Μονάδας Εκπαίδευσης, όπου θα εγκατασταθεί η εν λόγω μονάδα. Εκεί, τους περίμενε σύσσωμη η στρατιωτική ηγεσία της περιοχής, με επικεφαλής τον Διοικητή της 1ης Στρατιάς αντιστράτηγο Δημ. Σπυρίδωνος, που διευκρίνισε ότι την ευθύνη ανέγερσης των πρόσθετων εγκαταστάσεων και την επιχειρησιακή διοίκηση αναλαμβάνει η 1η Στρατιά.

Να σημειωθεί ότι η ίδρυση του στρατοπέδου αποτελεί προεκλογική εξαγγελία της κυβέρνησης και τέθηκε για πρώτη φορά στο Συνέδριο μνήμης του αντιστράτηγου Νικόλαου Πλαστήρα (γνωστού από την ιστορία και ως "Μαύρου Καβαλάρη"), που διοργάνωσε η Νομαρχία Καρδίτσας το 1994!

Λίγες μέρες νωρίτερα, το τρίμερο 28-29-30 Ιανουαρίου, ένα ραντεβού πραγματοποιήθηκε στη Λάρισα. Το "έκλεισε" ένας αστέρας του στρατιωτικο-πολιτικού κατεστημένου του Δυτικού Ημισφαιρίου. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε στις εγκατα-

στάσεις του Διοικητηρίου της 1ης Στρατιάς.

Ο στρατηγός των Αμερικάνικων Ένοπλων Δυνάμεων Τόμας Μοντγκόμερυ, παρουσία 50 αξιωματικών από ισάριθμες χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και των Δημοκρατιών της πρώην ΕΣΣΔ, ανέθεσε στον παραπάνω Έλληνα αντιστράτηγο τον σχεδιασμό, εκτέλεση κι οργάνωση της ΝΑΤΟϊκής άσκησης "Cooperative Neighborhood 97", που θα γίνει τον Ιούλιο στο Αβιβ της Ουκρανίας, στα πλαίσια της συνεργασίας των χωρών που υπέγραψαν την "Συμφωνία για την Ειρήνη" (μια συμφωνία που προετοιμάζει το έδαφος για την ένταξη στο ΝΑΤΟ των ανατολικοευρωπαϊκών χωρών και των Δημοκρατιών της πρώην Σοβιετικής Ένωσης).

Μετά το 1989 μια από τις σπουδαιότερες αντιστροφές που έχει επιβάλλει η Παγκόσμια Τάξη, είναι εκείνη της έννοιας "ειρήνη"! Σήμερα, όταν οι ηγέτες μιλούν για "ειρήνη" περισσότερο από ποτέ άλλοτε εννοούν "πόλεμο"! Η αλήθεια είναι ότι,

πουθενά στον "παλιό κόσμο" η "ειρήνη" δεν απέκτησε το αληθινό της περιεχόμενο. Η τρέχουσα αντιστροφή οφείλει πολλά στις παλιές συγχύσεις!

Είναι, επίσης, σημάδι ότι ο πόλεμος των στρατοκρατών παλιάτων κι ο κοινωνικός πόλεμος της "σύγκλισης", του "εκσυγχρονισμού", της "ανάπτυξης" (έννοιες εν αρχή είτε αφηρημένες είτε θετικές, που το περιεχόμενό τους έχει πάρει αρνητική κατεύθυνση...) πάνε χέρι-χέρι!

Η τριήμερη συνάντηση στην Λάρισα, όμως, δείχνει πόσο σημαντική είναι η ελληνική στρατοκρατική κάστα για την παιδεία των ανατολικοευρωπαϊκών ηγετών και στρατιωτικών, στα ΝΑΤΟϊκά ήθη κι έθιμα (οι κοινωνικές εντάσεις στις χώρες αυτές δεν έχουν καταλαγιάσει: ήδη τα Βαλκάνια βρίσκονται σε ένα νέο αναβρασμό, που ίσως επεκταθεί βορειότερα).

Ο αναβαθμισμένος ρόλος του Κράτους και των Ένοπλων Δυνάμεών του πρέπει να συνοδεύεται κι από ανάλογες αναβαθμίσεις στις κατασταλτικές του δυνάμεις: η αστυνομία στρατιωτικοποιείται και μυστικοποιείται περισσότερο. Κάθε αμφισβήτηση της ισχύος και του κύρους της τιμωρείται άμεσα και δημόσια. Ο εξοπλισμός της αγοράζεται με κονδύλια που προορίζονται για αγορά στρατιωτικού εξοπλισμού!

Οι αγροτικές κινητοποιήσεις, που μόλις ανεστάλησαν, απαιτούν απ' τους καταστολείς τους στρατιωτικές μέθοδες ανάπτυξης των δυνάμεών τους. Ποιος καλύτερος δάσκαλος από τα υπερσύγχρονα σχολεία των ΝΑΤΟϊκών Στρατηγείων;

* Αυτή η διαρκής καταστολή φτάνει από την στρατιωτική εκστρατεία μέχρι την λίγο ως πολύ πλήρη διαστρέβλωση.

* Απ' άκρη σ' άκρη έγινε γνωστό στην Ελλάδα ότι, στην Θεσσαλία τίθεται αγροτικό ζήτημα. Αγνοήθηκε, όμως, το περιεχόμενό του.

* Για να ερμηνεύσει κανείς αποφασιστικά την συγκεκριμένη χρονική περίοδο, έπρεπε στα σοβαρά να λάβει υπ' όψιν του τις συνθήκες των αγροτών.

* Αυτές συχνά παραβλέπονταν ως κάτι τάχα αξιοπεριφρόνητο είτε, μάλλον, επειδή είναι από τα πιο δύσκολα ζητήματα.

* Οι συνθήκες των αστυνομικών ήταν γνωστές και στο πέρας του χρόνου έγιναν πασίγνωστες.

* Κορυφαίο γεγονός το συμβολικό μαχαίρωμα των αγροτών με το πραγματικό μαχαίρωμα των τρακτέρ.

* Το γεγονός διαδραματίστηκε το πρωί της Παρασκευής 7/2, έως το μεσημέρι του Σαββάτου 8/2, χρόνος κατά τον οποίο η κυριότητα των τρακτέρ επήρθε στα χέρια της Αστυνομίας. Σε διάστημα 30 ωρών έπεσε το προσωπίο... Κράτος και παρακράτος το ίδιο και το αυτό!

* Προηγούμενα είχε τεθεί σε κίνηση το χουντικό διάταγμα που απαγόρευε την ομαδική μετακίνηση, διάταγμα το οποίο υιοθετήθηκε και από το Σύνταγμα του 1975.

* Η διαπραγμάτευση μεταξύ αρχιαστυνομικών και Συντονιστικής Επιτροπής, για να μπορέσουν να πλησιάσουν τα τρακτέρ τους οι αγρότες, διακόπηκε άδοξα με την μαζική επίθεση των τελευταίων.

* Η αποχώρηση των τρακτέρ από την θέση Μικροθήβες, αποτέλεσε την σύμφωνη γνώμη των αγροτών. Κανείς τους δεν ήθελε να εκτεθούν ξανά τα τρακτέρ στα αστυνομικά χέρια που δεν εμπιστεύονταν.

* Οι συνδικαλιστικοί κύκλοι προσπάθησαν την χειραγώγηση της γνήσιας αντίθεσης των αγροτών απέναντι στο Κράτος, με τον ίδιο κυνισμό που το έκαναν και στο παρελθόν.

* Προς μεγάλο αίσχος της εποχής μας, συνδικαλιστές της επικαιρότητας κατηγορούν το Κράτος ότι δημιουργεί επαναστάτες εξεθλωμένους, αντί για εξεθλωμένους.

* Πόσο τυχοδιωκισμό γεννούσε το επάγγελμα του πολιτικού στις μέρες μας; Το πλάνο ανάπτυξης που παρουσίασαν πρωτοκλασάτα στελέχη της κυβέρνησης, σε επισκέψεις που πραγματοποιήσαν σε Θεσσαλικές πρωτεύουσες, το επιβεβαίωσε.

* Υποστήριξαν τον αγροτικό εκσυγχρονισμό προτείνοντας σαν μέσο την εισαγωγή πολύ πιο σύγχρονων παραγωγικών μεθόδων και την συγκέντρωση της καλλιεργήσιμης γης σε λίγων χέρια.

* Επιδιώκουν να χρησιμοποιήσουν το τεράστιο εργατικό δυναμικό της Θεσσαλίας, που μετατοπίζεται λόγω των νέων συνθηκών και βελτιώνοντας το εκπαιδευτικό σύστημα να προετοιμάσει τον νεανικό πληθυσμό για τον ρόλο που θα έπαιζε στην σύγχρονη κοινωνία.

* Επιδιώκουν τη δημιουργία σύγχρονου οδικού δικτύου για να συνδέσουν πιο στενά τις περιοχές που παράγουν πρώτες ύλες με τα αστικά κέντρα.

* Η δημιουργία της μετα-βιομηχανικής εποχής αποτελούσε γι' αυτούς πρωταρχικό καθήκον.

* Το πρόγραμμα του Κράτους για την περίοδο που θα ακολουθούσε ήταν, βασικά, το πρόγραμμα του θριαμβεύοντος καπιταλισμού.

C. A. R. S.

Στην τελική ευθεία εισήλθε το θέμα του Αεροπορικού ΝΑΤΟϊκού Στρατηγείου στην χώρα μας.

Οι κρατικές αντιπαραθέσεις Ελλάδας-Τουρκίας έλαβαν άδοξο τέλος μετά την "υγιή" παρέμβαση του Αμερικανικού Πενταγώνου κι ανώτατων ΝΑΤΟϊκών υπαλλήλων και τα έργα κατασκευής θα αρχίσουν το πρώτο εξάμηνο του 1997, με χρονοδιάγραμμα παράδοσης προς χρήση το 2000.

Οι ΝΑΤΟϊκές δυνάμεις της νότιας Ευρώπης (Cinccouth) ενισχύονται με την δημιουργία του Αεροπορικού Στρατηγείου στο Κουτσόχερο του Νομού Λάρισας, που το μεγαλύτερο μέρος του θα είναι αθάτο (υπόγειο) και θα κατασκευαστεί στη θέση Πάτωμα Γονίτης. Η συνολική δαπάνη ανέρχεται στα 25 δις, ποσό που θα καλυφθεί από το Ελληνικό Κράτος το οποίο θα πιστωθεί τα λεφτά από το ΝΑΤΟ.

Η διοίκησή του θα είναι μικτή, Ελληνική-ΝΑΤΟϊκή, και θα υπηρετεί σ' αυτό δύναμη 500 αξιωματικών, χωρίς να υπολογίζουμε το λοιπό προσωπικό και θα εξοπλισθεί με τα πιο προηγμένα τεχνολογικά μέσα. Μια προσφορά των φίλων μας Αμερικανών.

Η κοινή κωδική ονομασία του θα είναι CARS, που το Ελληνικό Κράτος εννοεί και ονομάζει Κέντρο Συνδυασμένων Αεροπορικών Επιχειρήσεων οι δε ΝΑΤΟϊκοί το εννοούν και το ονομάζουν

Combined Air Operation Center
Air Control Center System
Recognized Air Picture Center
Sensor Fusion Post

"Η επιχειρησιακή καρδιά και το κατασκοπευτικό μάτι", δήλωνε περιχαρής ο Ιταλός υποδιοικητής της Νότιας Πτέρυγας Τζίνι Αντρέοτι, τον Μάιο του 1996 στη Λάρισα. Επιχειρησιακή, διότι στο εξής

θα τελεί υπό τις διαταγές του η 110 Πτέρυγα Μάχης, το πιο μεγάλο στρατιωτικό αεροδρόμιο της Βαλκανικής, έργο κατασκευασμένο αποκλειστικά κι επανδρωμένο στο μεγαλύτερό του μέρος από Αμερικανούς. Αξίζει να αναφέρουμε ότι έχει δοθεί στην κυκλοφορία το οδικό σύστημα που ενώνει ταχύτητα το Κουτσόχερο με το ΑΤΑ και την 110 Πτέρυγα Μάχη και για το οποίο οι Λαρισαίοι πιστεύουν ότι δημιουργήθηκε για να λύσει το κυκλοφοριακό πρόβλημα της πόλης, το οποίο φυσικά δεν λύθηκε.

Στον κατασκοπευτικό τομέα, τώρα, το CARS συνδέεται με το δορυφορικό σύστημα παρακολούθησης ολόκληρης της Βαλκανικής, της Μεσογείου και της Βόρειας Αφρικής.

Τέλος αξίζει να αναφερθεί ότι για την πλαισίωση του Στρατηγείου θα εισαχθεί στην περιοχή ό,τι πιο προηγμένο υπάρχει από πλευράς ασφάλειας (προσωπικό και μέσα) Αμερικανικής προέλευσης. Πρόκειται για μια καλή ευκαιρία να επιμορφωθούν σχετικώς στρατιωτικές και αστυνομικές δυνάμεις της χώρας για την αντιμετώπιση "άλλων" προβλημάτων που συνεχώς προκύπτουν από παρούσα και παγκόσμια τάξη πραγμάτων και σαφώς δεν θα την αφήσουμε να πάει χαμένη.

Σύσσωμο το Κοιντικό Συμβούλιο του Κουτσόχερου αναγνώρισε την εθνική διάσταση του έργου και τι ευνοϊκές επιδράσεις θα έχει αυτό στην τοπική κοινωνία του χωριού. Μια τοπική κοινωνία που βρίσκεται μαζί με άλλες στη δίνη του γνωστού προβλήματος για το οποίο κλείνουν οι εθνικές οδοί. Σύμφωνα, λοιπόν, με τις δεσμεύσεις της τότε ηγεσίας του Υπουργείου Άμυνας (Κουρής, Μπεντενιώτης), οι Κουστοχερείτες θα εργαστούν στα συμπληρωματικά έργα υποδομής και πρόσβασης στην περιοχή

ΚΑΛΑ ΧΑΡΜΑΝΙΑ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ !

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΤΟΜ ΛΕΪΝ ΣΤΙΣ 23 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1996

Ο Νόαμ Τσόμσκι για την Αναρχία

Αν και ο Τσόμσκι έχει γράψει πολλές φορές για την αναρχία τα τελευταία τριάντα χρόνια, συχνά του ζητούν μία πιο απλή και λεπτομερή περιγραφή του οράματός του για την κοινωνική αλλαγή. Η πολιτική του ανάλυση γεννάει θυμό και αποτροπιασμό για τον τρόπο που λειτουργεί ο σύγχρονος κόσμος, πολλοί αναγνώστες, όμως, μένουν με ερωτηματικά σχετικά με το τι θα ήθελε να γίνει για να αλλάξει. Ίσως επειδή εκτιμούν πολύ τις αναλύσεις του, περιμένουν απ' αυτόν να περιγράψει τους στόχους και την στρατηγική του με την ίδια ακρίβεια και σαφήνεια και δε μένουν ικανοποιημένοι από τις γενικές τοποθετήσεις του για τις αξίες του ελευθεριακού σοσιαλισμού. Ίσως πάλι επιζητούν ένα μεγάλο διανοούμενο που θα τους παρουσιάσει ένα μεγαλοφυές σχέδιο για να το εφαρμόσουν βήμα βήμα και να χτίσουν ένα λαμπρό μέλλον.

Ο Τσόμσκι, όμως, απφεύγει τέτοιου είδους δηλώσεις. Επισημαίνει πως είναι δύσκολο να προβλέψει κανείς ποια συγκεκριμένη μορφή θα έχει μια πιο δίκαιη κοινωνική οργάνωση, ή ακόμη και να γνωρίζει με

βεβαιότητα ποιες εναλλακτικές στο σημερινό σύστημα προτάσεις είναι οι ιδανικές. Μόνο η εμπειρία μπορεί να μας δώσει τις απαντήσεις, δηλώνει. Αυτό που μπορεί όμως να μας δώσει μία κατεύθυνση είναι κάποιες γενικές αρχές που θα αποτελέσουν τη βάση για τη συγκεκριμένη μορφή που θα πάρει η μελλοντική κοινωνία μας. Κατά τη γνώμη του Τσόμσκι, αυτές οι αρχές βρίσκονται στο ιστορικό ρεύμα σκέψης και δράσης, που είναι γνωστό ως αναρχία.

Ο Τσόμσκι προειδοποιεί ότι πολύ λίγα μπορούν να ειπωθούν για την αναρχία σε πολύ γενικό επίπεδο. "Δεν έχω επιχειρήσει να γράψω τίποτα συστηματικό σχετικά μ' αυτά τα θέματα, ούτε γνωρίζω κάποια τέτοια κείμενα άλλων να σου συστήσω", μου έγραψε απαντώντας σε μία σειρά σχετικών ερωτήσεων που του είχα στείλει. Έχει γράψει σποραδικά γι' αυτό, κυρίως στο πρόσφατο "Δυναμικές και Προοπτικές", αλλά δεν μπορούν να ειπωθούν πολλά σε γενικές γραμμές. "Το ενδιαφέρον βρίσκεται στις εφαρμογές", πιστεύει, "αλλά αυτές είναι συγκεκριμένες για κάθε τόπο και χρόνο".

"Στη Λατινική Αμερική", λέει, "συζητήσα για πολλά απ' αυτά τα θέματα, και, γεγονός πολύ πιο σημαντικό, έμαθα από ανθρώπους που κάνουν πράγματα, πολλά απ' τα οποία είχαν αναρχικό χαρακτήρα. Επίσης είχα την ευκαιρία να συναντήσω δραστήριες και ενδιαφέρουσες αναρχικές ομάδες, από το Μπουένος Άιρες μέχρι το Μπελέμ, μέσα στον Αμαζόνιο (για την τελευταία δεν γνώριζα τίποτα - είναι εντυπωσιακό σε πόσα μέρη υπάρχουν φίλοι μας). Αλλά οι συζητήσεις ήταν πολύ πιο συγκεκριμένες και ειδικές απ' ό,τι συνήθως εδώ, και πολύ σωστά, κατά τη γνώμη μου."

Έτσι λοιπόν, οι απαντήσεις του Τσόμσκι σ' αυτές τις ερωτήσεις είναι γενικές και σύντομες. Πάντως, ως σύντομη εισαγωγή στις απόψεις του σχετικά με την αναρχία, ίσως να δώσουν στον αναγνώστη το ερέθισμα να αναζητήσει άλλα γραπτά γι' αυτό το θέμα, και ακόμα πιο σημαντικό, να αναπτύξει την ιδέα της αναρχίας μέσα από τη διαδικασία του αγώνα για την επαναστατική κοινωνική αλλαγή.

Τομ Λέιν

Γενικό σχόλιο σε όλες τις ερωτήσεις:

Ο όρος "αναρχία" δεν αποτελεί ιδιοκτησία κανενός. Χρησιμοποιείται για να περιγράψει ένα ευρύ πεδίο ρευμάτων σκέψης και δράσης πολύ διαφορετικών μεταξύ τους. Υπάρχουν πολλοί αυτοπροσδιοριζόμενοι αναρχικοί που επιμένουν, συχνά με πολύ πάθος, ότι η δική τους άποψη είναι η μόνη σωστή και πως άλλοι δεν δικαιούνται το χαρακτηρισμό (και ίσως είναι με τον ένα ή άλλο τρόπο εγκληματίες). Μια ματιά στη σύγχρονη αναρχική λογοτεχνία, ιδιαίτερα στη Δύση και τους κύκλους των διανοούμενων (ίσως να μην τους αρέσει ο όρος), αποκαλύπτει αμέσως ότι μεγάλο μέρος της αποτελείται από καταγγελίες των άλλων για παρεκλίσεις τους, λίγο πολύ όπως στη μαρξιστική-λενινιστική σεχταριστική λογοτεχνία. Η αναλογία τέτοιου υλικού σε σχέση με τη δημιουργική δουλειά είναι απογοητευτικά ψηλή.

Προσωπικά, δεν έχω καμία σιγουριά για τις απόψεις μου σχετικά με το "σωστό", και δεν με εντυπωσιάζουν οι όλο αυτοπεποίθηση δηλώσεις άλλων, συμπεριλαμβανομένων κάποιων καλών φίλων. Νομίζω ότι καταλαβαίνουμε πολύ λίγα για να μπορούμε να μιλήσουμε με βεβαιότητα. Μπορούμε να προσπαθήσουμε να διατυπώσουμε τα μακροπρόθεσμα οράματά μας, τους στόχους μας, τα ιδανικά μας. Και μπορούμε (και θα πρέπει) να αφιερώσουμε τους εαυτούς μας σε σκοπούς σημαντικούς για την ανθρωπότητα. Αλλά το χάσμα ανάμεσα στα δύο είναι συχνά πολύ μεγάλο και σπάνια βλέπω κάποιον τρόπο να γεφυρωθεί, παρά μόνο σε ένα πολύ ευρύ και γενικό επίπεδο. Αυτές οι δικές μου ιδιότητες (ίσως ελαττώματα, ίσως κι όχι) θα φανούν στις (πολύ σύντομες) απαντήσεις στις ερωτήσεις σου.

Ποιες είναι οι θεωρητικές ρίζες της αναρχικής σκέψης και ποια

κινήματα την έχουν αναπτύξει και εφαρμόσει στην πράξη, μέσα στην ιστορία;

Τα ρεύματα αναρχικής σκέψης που με ενδιαφέρουν (και είναι πολλά) έχουν τις ρίζες τους, πιστεύω, στο Διαφωτισμό και τον κλασικό φιλελευθερισμό, ή ακόμη στην επαναστατική επανάσταση του 17ου αιώνα, συμπεριλαμβανομένων κάποιων εκφράσεων της που συχνά θεωρούνται αντιδραστικές, όπως ο καρτεσιανός ορθολογισμός. Υπάρχει σχετική βιβλιογραφία (όπως του ιστορικού των ιδεών

αντλήσεις. Ο Ισπανικός Εμφύλιος Πόλεμος είναι ίσως η πιο σημαντική περίπτωση, αν και θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι η αναρχική επανάσταση που σάρωσε μεγάλο μέρος της Ισπανίας το 1936, παίρνοντας διάφορες μορφές, δεν ήταν μία αυθόρμητη εξέγερση, αλλά είχε προετοιμαστεί μέσα από δεκαετίες εκπαίδευσης, οργάνωσης, αγώνα, ηττών και κάποιες φορές νικών. Αυτό ήταν πολύ σημαντικό. Τόσο ώστε να συγκεντρώσει την οργή κάθε μεγάλου εξουσιαστικού συστήματος: του σταλινισμού, του φασισμού, του δυτικού φιλελευθερισμού, των περισσότερων θεωρητικών ρευμάτων και των δογματικών φορέων τους - όλοι σε συνδυασμό για να καταδικάσουν και να καταστρέψουν την αναρχική επανάσταση, όπως και τα κατάφεραν. Αυτό είναι δείγμα της σπουδαιότητάς της, κατά τη γνώμη μου.

Οι επικριτές της κατηγορούν την αναρχία ότι είναι "ασαφής, ουτοπική". Εσύ απαντάς πως κάθε ιστορική περίοδος έχει τις δικές της μορφές εξουσίας και καταπίεσης που πρέπει να αντιμετωπιστούν, γι' αυτό δεν είναι δυνατό να ισχύει πάντα ένα σταθερό δόγμα. Κατά τη γνώμη σου, ποια συγκεκριμένη εφαρμογή της αναρχίας είναι κατάλληλη για την εποχή μας;

Τείνω να συμφωνήσω πως η αναρχία είναι ασαφής και ουτοπική, αν και όχι περισσότερο από τα κενά δόγματα του νεοφιλελευθερισμού, του μαρξισμού-λενινισμού και άλλων ιδεολογιών, τα οποία προτιμούν οι ισχυροί και οι διανοούμενοι υπηρέτες τους ανά τον κόσμο, για λόγους που εξηγούνται πολύ εύκολα. Η αιτία της γενικής ασάφειας και διανοητικής κενότητας (που συχνά κρύβεται με τη χρήση μεγάλων λόγων, αλλά αυτό είναι βέβαια προς το συμφέρον των διανοούμενων) είναι ότι καταλαβαίνουμε πολύ λίγα για πολύπλοκα συστήματα, όπως είναι οι ανθρώπινες κοινωνίες. Και έχουμε μόνο μία διαισθητική αντίληψη περιορι-

σμένης εγκυρότητας για τους τρόπους που θα μπορούσαν να αναμορφωθούν και να οργανωθούν.

Η αναρχία, κατά τη γνώμη μου, αποτελεί έκφραση της αντίληψης ότι αυτοί που θεωρούν την εξουσία και την επιβολή αναγκαίες, είναι εκείνοι που θα πρέπει να θεμελιώσουν τη θέση τους. Θα πρέπει να καταδείξουν με ισχυρά επιχειρήματα ότι αυτή η θεωρία είναι σωστή. Αν δεν μπορούν, τότε οι θεσμοί που υπερασπίζονται θα πρέπει να θεωρηθούν αθέμιτοι. Το πως πρέπει να αντιμετωπίσει κανείς την αθέμιτη εξουσία εξαρτάται από τις περιστάσεις και τις συνθήκες, δεν υπάρχει συνταγή.

Στη σημερινή εποχή, ζητήματα ανακύπτουν απ' όλες τις πτυχές της ζωής: από τις προσωπικές σχέσεις μέσα στην οικογένεια και αλλού, μέχρι την παγκόσμια πολιτική και οικονομική τάξη. Και οι αναρχικές ιδέες - η αμφισβήτηση της εξουσίας και η επιμονή να δικαιολογήσει την ύπαρξή της - είναι εφαρμόσιμες σε όλα τα επίπεδα.

Σε ποια αντίληψη για την ανθρωπινή φύση στηρίζεται η αναρχία; Θα είχαν οι άνθρωποι λιγότερα κίνητρα να δουλέψουν σε μία κοινωνία ισότητας; Θα επέτρεπε η έλλειψη κυβέρνησης στους δυνατότερους να κυριαρχήσουν πάνω στους αδύναμους; Θα οδηγούσαν οι δημοκρατικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων σε γενικευμένη αντιδικία, αναποφασιστικότητα και "οχλοκρατία";

Όπως αντιλαμβανόμαστε τον όρο "αναρχία", βασίζεται στην ελπίδα (στην κατάσταση άγνοιας που βρισκόμαστε, δεν μπορούμε να πούμε κάτι περισσότερο) ότι βασικά στοιχεία της ανθρωπίνης φύσης είναι τα αισθήματα της συντροφικότητας, της αλληλοβοήθειας, της συμπόνοιας, της έγνοιας για τους άλλους, κ.ο.κ.

Θα δούλευαν οι άνθρωποι λιγότερο σε μία κοινωνία ισότητας; Ναι, αν ισχύει ότι εργάζονται από ανάγκη να επιβιώσουν, ή για την υλική ανταμοιβή, κάτι παθολογικό, πιστεύω, όπως π.χ., το να αντλεί κανείς ικανοποίηση από το βασανισμό άλλων. Αυτοί που βρίσκουν λογικό το κλασικό φιλελεύθερο δόγμα ότι η εσωτερική ορμή της ενασχόλησης με δημιουργική δρα-

στηριότητα βρίσκεται στον πυρήνα της ανθρωπίνης φύσης - κάτι που βλέπουμε συνέχεια, πιστεύω, από τα παιδιά ως τους γέρους, όταν το επιτρέπουν οι περιστάσεις - θα αντιμετωπίσουν με καχυποψία τις παραπάνω θεωρίες, που μπορεί να είναι ιδιαίτερα χρήσιμες για την εξουσία, αλλά δε φαίνονται να έχουν άλλες αρετές.

Θα επέτρεπε η απουσία κυβέρνησης την επικράτηση των δυνατών στους αδύναμους; Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε. Αν συνέβαινε αυτό, θα έπρεπε να φτιαχτούν μορφές κοινωνικής οργάνωσης - και υπάρχουν πολλές δυνατότητες - για να αντιμετωπιστεί αυτό το έγκλημα.

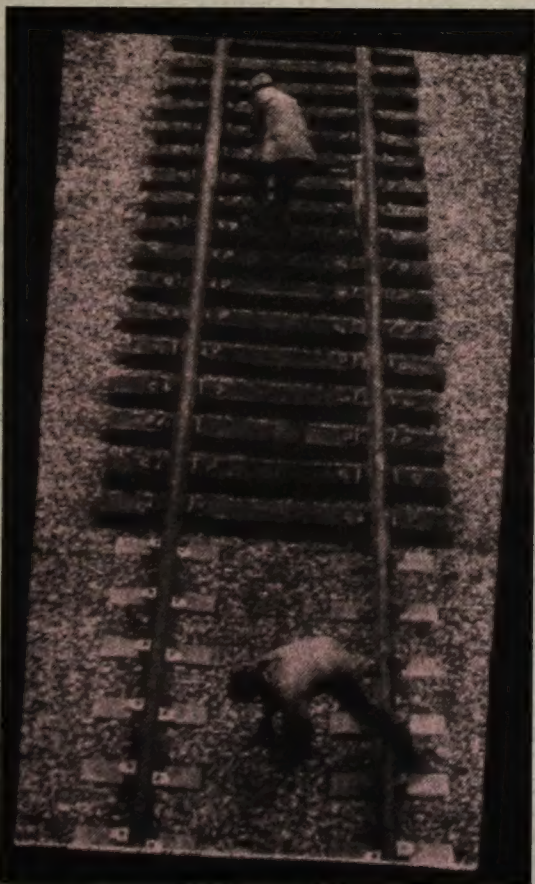
Ποιες θα ήταν οι συνέπειες των δημοκρατικών διαδικασιών; Η απάντηση είναι άγνωστη. Θα πρέπει να δοκιμάσουμε για να μάθουμε. Ας το κάνουμε.

Η αναρχία αποκαλείται συχνά ελευθεριακός σοσιαλισμός. Πώς διαφέρει από άλλες ιδεολογίες που σχετίζονται με το σοσιαλισμό, όπως ο λενινισμός;

Η λενινιστική θεωρία λέει πως ένα κόμμα πρωτοπορίας πρέπει να κατακτήσει την κρατική εξουσία και να οδηγήσει τον πληθυσμό στην οικονομική ανάπτυξη και, με κάποιο ανεξήγητο θαύμα, στην ελευθερία και τη δικαιοσύνη. Είναι μια ιδεολογία που έχει φυσικά μεγάλη απήχηση στη ριζοσπαστική διανοήση, στην οποία προσφέρει το θεωρητικό άλλοθι για το ρόλο τους ως διαχειριστές του κράτους. Δε βλέπω κανένα λόγο - είτε λογικά, είτε ιστορικά - να την πάρουμε στα σοβαρά. Ο ελευθεριακός σοσιαλισμός (μαζί με ένα σημαντικό μέρος του μαρξισμού) τα απέρριψε όλα αυτά με περιφρόνηση, όπως και τους άξιζε.

Πολλοί "αναρχοκαπιταλιστές" ισχυρίζονται ότι αναρχία σημαίνει να κάνεις ό,τι θέλεις με την περιουσία σου και να έχεις ελεύθερες οικονομικές σχέσεις με τους άλλους. Μπορεί, κατά τη γνώμη σου, να συνδυαστεί με κάποιο τρόπο ο καπιταλισμός με την αναρχία;

Ο αναρχοκαπιταλισμός, κατά τη γνώμη μου, είναι μία θεωρία που,

αν εφαρμόζονταν, θα οδηγούσε σε μορφές τυραννίας και καταπίεσης που έχουν ελάχιστα προηγούμενα στην ανθρώπινη ιστορία. Δεν υπάρχει η παραμικρή πιθανότητα να εφαρμοστούν στην πράξη αυτές οι (κατά την άποψή μου τρομαχτικές) ιδέες, γιατί θα οδηγούσαν γρήγορα στην καταστροφή οποιαδήποτε κοινωνία έκανε αυτό το κολοσσιαίο λάθος. Η ιδέα της "ελεύθερης συναλλαγής" ανάμεσα στον ισχυρό και τον πενιχρό, τον υπηκόο του είναι ένα αρρωστημένο αστέιο, που ίσως αξίζει λίγο χρόνο σε ένα ακαδημαϊκό σεμινάριο που θα ερευνούσε τις συνέπειες αυτών των παράλογων ιδεών, και πουθενά αλλού.

Θα 'θελα να προσθέσω, πάντως, ότι συμφωνώ με ανθρώπους που θεωρούν τους εαυτούς τους αναρχοκαπιταλιστές σε πολλά θέματα, και πως, για αρκετά χρόνια, μπορούσα να γράψω μόνο στα δικά τους έντυπα. Έπισης θαυμάζω την προσήλωσή τους στη λογική - που είναι σπάνια - αν και δεν πιστεύω ότι αντιλαμβάνονται τις συνέπειες των θεωριών που υπερασπίζονται, ούτε τις σοβαρές ηθικές ελλείψεις τους.

Πως μπορούν να εφαρμοστούν οι αρχές της αναρχίας στην παιδεία; Είναι οι βαθμοί, οι ακαδημαϊκές απαιτήσεις και οι εξετάσεις κάλα πράγματα; Ποιο περιβάλλον συντελεί περισσότερο στην ελεύθερη σκέψη και τη νοητική ανάπτυξη;

Αίσθησή μου, βασισμένη εν μέρει σε προσωπικές μπειρίες πάνω στο θέμα, είναι ότι μία στοιχειώδης παιδεία θα πρέπει να προσπαθεί να προμηθεύσει το άτομο με ένα νήμα με τη βοήθεια του οποίου θα μπορεί να ταξιδέψει με το δικό του/της τρόπο. Η καλή παιδεία μοιάζει περισσότερο με το πότισμα του φυτού ώστε να μπορέσει να αναπτυχθεί μόνο του, παρά με το γέμισμα ενός δοχείου με νερό (καθόλου πρωτότυπες ιδέες, πρέπει να πω, που αποτελούν παράφραση γραπτών του Διαφωτισμού και του κλασικού φιλελευθερισμού). Αυτές είναι γενικές αρχές, που νομίζω πως ισχύουν γενικά. Το πως εφαρμόζονται σε συγκεκριμένες συνθήκες πρέπει να εκπαιθεθεί κατά περίπτωση, με την πρόβλεψη σεμνότητας και τη συνείδηση ότι πολύ λίγα πράγματα καταλαβαίνουμε πραγματικά.

Περιγράψε, αν μπορείς, την καθημερινή λειτουργία μιας ιδανικής αναρχικής κοινωνίας. Τι οικονομικοί και πολιτικοί θεσμοί θα υπάρχουν και πως θα λειτουργούν; Θα υπάρχει χρήμα; Θα ψωνίζουμε σε καταστήματα; Θα είμαστε ιδιοκτήτες των σπιτιών μας; Θα υπάρχουν νόμοι; Πως θα αποτρέπουμε το έγκλημα;

Ούτε που το σκέφτομαι να δοκιμάσω κάτι τέτοιο. Αυτά είναι πράγματα για τα οποία πρέπει να μάθουμε μέσα από τον αγώνα και τον πειραματισμό.

Ποιες είναι οι προοπτικές πραγματοποίησης της αναρχίας στην κοινωνία μας; Ποιες θα πρέπει να είναι οι κινήσεις μας;

Οι προοπτικές για ελευθερία και δικαιοσύνη είναι απεριόριστες. Οι κινήσεις που θα πρέπει να κάνουμε εξαρτώνται από το τι θέλουμε να πετύχουμε. Δεν υπάρχουν, ούτε και μπορούν να υπάρξουν, γενι-

κές απαντήσεις. Οι ερωτήσεις τίθενται λάθος. Μου θυμίζει ένα κάλο ρητό του κινήματος των εργατών γης στη Βραζιλία (απ' όπου μόλις γύρισα): Λένε πως πρέπει να ξεχειλώσουν το πάτωμα του κλουβιού, μέχρι τη στιγμή που θα μπορούν να σπάσουν τα κάγκελα. Μερικές φορές, αυτό σημαίνει την υπερπόσηση του κλουβιού απέναντι σε χειρότερους εχθρούς που βρίσκονται απ' έξω: υπερπόσηση της παράνομης κρατικής εξουσίας απέναντι στη ληστρική ιδιωτική τυραννία στις Ε.Π.Α. σήμερα, για παράδειγμα, κάτι προφανές για όποιον επιθυμεί την ελευθερία και τη δικαιοσύνη - όποιον, για παράδειγμα, πιστεύει ότι τα παιδιά πρέπει να έχουν φαγητό να φάνε - αλλά είναι δύσκολο να καταλάβουν πολλοί άνθρωποι που θεωρούν τους εαυτούς τους ελευθεριακούς ή αναρχικούς. Αυτό είναι μία αυτοκαταστροφική και παράλογη παρόρμηση τίμιων ανθρώπων που θεωρούν τους εαυτούς τους αριστερούς, κατά τη γνώμη μου, που τους χωρίζει στην πράξη από τη ζωή και τις δίκαιες διεκδικήσεις των ανθρώπων που υποφέρουν.

Έτσι μου φαίνεται εμένα. Είμαι πρόθυμος να συζητήσω πάνω σ' αυτό το θέμα, και να ακούσω αντίθετα επιχειρήματα, στο βαθμό, όμως, που θα προχωρήσουμε πέρα από την αντιπαράθεση συνημάτων - που φοβάμαι πως αφήνει απ' έξω μεγάλο μέρος από αυτό που θεωρείται συζήτηση στο χώρο της αριστεράς.

Σε άλλο γράμμα, ο Τσόμσκυ προσθέτει κάποιες σκέψεις ακόμη σχετικά με την μελλοντική κοινωνία:

Σχετικά με τη μελλοντική κοινωνία, ... ίσως να επαναλαμβάνομαι, όμως είναι κάτι που με απασχολούσε από παιδί. Θυμάμαι, περίπου το 1940, που είχα διαβάσει το ενδιαφέρον βιβλίο του Diego Abad de Santillan "Μετά την επανάσταση", που ασκούσε κριτική στους αναρχικούς συντρόφους του και περιέγραφε με αρκετές λεπτομέρειες πως θα λειτουργούσε μία αναρχο-συνδικαλιστική Ισπανία (αυτά είναι αναμνήσεις 50 και πλέον χρόνων, γι' αυτό μην τις παίρνεις τοις μετρητοίς). Η αίσθησή μου μου άφησε ήταν πως έδειχνε καλό, αλλά καταλαβαίνουμε αρκετά για να απαντήσουμε σε ερωτήματα σχετικά με τη δομή της κοινωνίας με τόση λεπτομέρεια; Με τα χρόνια, φυσικά έμαθα περισσότερα, αλλά αυτό απλά ενίσχυσε το σκεπτικισμό μου για το αν καταλαβαίνουμε αρκετά. Τα τελευταία χρόνια, το συζήτησα πολύ με τον Mike Albert, που με παρότρυνε να γράψω λεπτομερώς πως πιστεύω ότι θα 'πρεπε να λειτουργεί η κοινωνία, ή τουλάχιστον να απαντήσω στη σύλληψή του για μία "συμμετοχική δημοκρατία". Έκανα πίσω, και στις δύο περιπτώσεις, για τους ίδιους λόγους. Νομίζω ότι τις απαντήσεις σε τέτοιες ερωτήσεις θα πρέπει να τις μάθουμε από την εμπειρία. Πάρε για παράδειγμα τις αγορές (στο βαθμό που θα μπορούσαν να λειτουργούν σε μία βιώσιμη κοινωνία - περιορισμένα, αν κρίνουμε από την ιστορία, για να μην αναφέρουμε τη λογική). Καταλαβαίνω αρκετά καλά τι δεν πάει καλά μ' αυτές, αλλά αυτό δεν είναι αρκετό για να αποδείξει ότι ένα σύστημα χωρίς διαδικασίες αγοράς είναι προτιμότερο. Είναι ζήτημα λογικής και δε νομίζω ότι ξέρουμε την απάντηση. Το ίδιο ισχύει και για τα υπόλοιπα ζητήματα.

Ο αγώνας στα χέρια των εκπαιδευτικών

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Η πολυπόθητη κοινωνική συναίνεση δεν επιτεύχθηκε ενώ παράλληλα το ιδεολόγημα της κοινωνικής ευαισθησίας όσο περνάει ο καιρός και όσο η κρίση βαθαίνει μοιάζει με άπιαστο όνειρο για τους εξουσιαστές. Το προχθεσινό συλλαλητήριο έκανε φανερό ότι μεγάλα τμήματα της ελληνικής κοινωνίας - και μάλιστα τα πιο "εξασφαλισμένα", οδηγούνται στην οικονομική εξαθλίωση λόγω της επιχειρούμενης αναδιάρθρωσης. Δεν καταθέτουν όμως τα όπλα, αντιτίθενται ξεπερνώντας με την ίδια τους την δράση την κρατική αναληγσία. Παράλληλα, για πρώτη φορά σε αυτόν το βαθμό, τα ταμεία αλληλοβοήθειας των ΕΛΜΕ λειτουργούν καλύπτοντας τους οικονομικά ασθενέστερους, ενώ αρθρώνεται από την αρχή ισχυρός λόγος προς την κατεύθυνση των απεργοσπαστών. Οι αναγκαίοι της του ίδιου του αγώνα σφυρηλατούν την αλληλεγγύη στην καθημερινή της έκφραση...

Άλλωστε το αίτημα ενός αξιοπρεπούς μισθού δεν υπερβαίνει άραγε τα ψίχουλα που νόμιμα χαρίζει ο προϋπολογισμός στα πλαίσια της αυθαίρετα ονομαζόμενης "κοινωνικής πολιτικής".

Το αίτημα για μαζικούς διορι-

σμούς στην ενιαία επιτηρίδα δεν ξεπερνά μήπως τη νόμιμη και θεσμισμένη παραοικονομία που ιδιαίτερα στην Ελλάδα κάνει τζίρο δι-σεκατομμυρίων δραχμών;

Τα αιτήματα για αποσύνδεση του μισθού από την παραγωγικότητα δεν απαντά στη μεθόδευση της εκπαιδευτικής λειτουργίας με ιδιωτικά - οικονομικά κριτήρια;

Όμως το ελπιδοφόρο στο συγκεκριμένο αγώνα δεν είναι τόσο η ακλόνητη απόφαση των καθηγητών να συνεχίσουν ενάντια στις συνδικαλιστικές μεθοδεύσεις και την κρατική τρομοκρατία, όσο ότι καταφέρνει να ευαισθητοποιήσει ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας που στενάζει κάτω από το βάρος του εκσυγχρονισμού. Η αλληλεγγύη που φάνηκε ξεκάθαρα από την πρωτοφανή συμμετοχή του κόσμου είναι το προαπαιτούμενο κάθε δράσης αντίστασης, το κομβικό εκείνο σημείο που ενώνει τα φαινomenικά - ξεκομμένα αιτήματα των κλαδικών διαχωρισμών.

Όμως για να έχει επιτυχία η έκβαση της κινητοποίησης θα πρέπει να απεμπλακεί από τα θεσμοθετημένα γρανάζια της καρεκλοκένταυρης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας η οποία ούτε θέλει, ούτε και μπορεί να έρθει σε ρήξη, φτάνοντας τον αγώνα ως το τέλος. Η αυτονομία των αγώνων, η

πολύμορφη δράση, η σύνδεσή τους μέσα από μια διαδικασία αυτοοργάνωσης και κοινωνικής αλληλεγγύης, δεν μπορεί παρά να αποτελούν τη σταθερή επιδίωξη των αγωνιζόμενων ανθρώπων στην πάλη τους για κοινωνική απελευθέρωση.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ
Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Β.Λ.
ΕΥΡΩΠΑΙ

Για τους υπόλοιπους καταληψίες του Πολυτεχνείου έχει ανοιχτεί από συντρόφους λογαριασμός ενίσχυσης, όχι μόνο για τα έξοδα των δικών που έρχονται, αλλά και για εγγυήσεις σε τυχόν καταδίκες. Ο αριθμός του λογαριασμού είναι στην Εθνική Τράπεζα, 068-747974-31.

Υπενθυμίζουμε ότι η επόμενη δίκη έχει οριστεί για τις 11 Μαρτίου.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑ...

...η εμπειρία προέρχεται από την αρνητική κριτική

Μια σύγχρονη θεωρητική κοινωνική ανάλυση, εάν ελάμβανε χώρα απρόσκοπτα και με άτεγκτη συλλογιστική, είναι βέβαιο ότι θα δημιουργούσε ένα θεωρητικό αδιέξοδο στο σημερινό κοινωνικό - πολιτικό στίβο. Εν τούτοις, θα πρέπει πάραυτα στον παραπάνω συλλογισμό να αντιπαραθέσουμε την ισοδύναμή της κρίση: και η οποία αναφέρει ότι από κάθε θεωρητικό αδιέξοδο εκλείπει, ακριβώς, η καθαυτή θεωρία που εκπηγάει απ' την καθαυτή πράξη.

Η βάση της θεωρίας είναι, ως γνωστόν, η ίδια η κοινωνία. Αυτό συνεπάγεται πως μια προβληματική κοινωνία εκφορτίζει συνεχώς προβληματική θεωρία: ή, για να το αναγνώσουμε αλλιώς, το πρόβλημα στην πρακτική υπόστασή του γεννάει πρόβλημα στη θεωρητική εκφορά του. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η κονοφομιστική και μικροαστική "επαναστατική" αντίληψη που θέλει την "ανατρεπτική" πρακτική να δρα και να λειτουργεί με όρους κοινωνιστικής άποψης, είναι εξ ορισμού συντηρητική και άρα αντεπαναστατική. Αντιθέτως, η κριτική της κοινωνιστικής πρακτικής παράγει την καθαυτή κοινωνική απελευθέρωση θεωρία: την ίδια την κοινωνική πρακτική θεωρία που επιλύει ταυτόχρονα και τα αδιέξοδα του "κλασικού" θεωρητικισμού.

Υστερα από τούτον τον πρόλογο, ας περάσουμε να εξετάσουμε και επί του πραγματικού τα "σύγχρονα" κοινωνικά αδιέξοδα... Συνδέοντας την παγκόσμια πραγματικότητα με την ελληνική, θα κάνουμε μια γενική διαπίστωση, η οποία αναδύεται αμέσως και χωρίς καν πολλή σκέψη: τόσο στο παγκόσμιο όσο και στο ελληνικό στερέωμα ένα και μόνο ένα υπέρλαμπρο σκοτεινό άστρο μεσουραίνει: αυτό της απο-ιδεολογικοποίησης των πάντων. Το άστρο τούτο παρουσιάζει μια μοναδική και ανεπανάληπτη ιδιότητα: φωτοβολεί το απόλυτο σκοτάδι. Αποτελεί και συνιστά το σύγχρονο μεσαίωνα. Μιλώντας για απο-ιδεολογικοποίηση και σύγχρονο μεσαίωνα δεν πρέπει να απολυστεύουμε τη σκέψη μας στην ερμηνευτική της επαγωγή. Κοντολογίς, είναι λάθος ν' αναφερόμαστε απλώς και μόνο σε υποχώρηση οραμάτων και ιδεών, επειδή υπάρχει υποχώρηση στο ίδιο το πρωτόπλασμα της ανθρώπινης ουσίας, που προλογίζει τις ιδέες και τα οράματα και το οποίο (πρωτόπλασμα) ακούει στο όνομα Ανθρώπινη Αλληλεγγύη. Έχουμε, λοιπόν, να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο της σταδιακής απόσυρσης της ανθρώπινης βαθύτητας έννοιας στο πολιτισμικό γίγνεσθαι. Αυτό τα λέει όλα...

Η αντιπροσωπευτικότερη έκφανση της έλλειψης της κοινωνικής αλληλεγγύης αποτυπώνεται ανάγλυφα στα εκάστοτε πεδία κοινωνικών συγκρούσεων, τό-

σο στον παγκόσμιο όσο και στον ελλαδικό χώρο. Στον δεύτερο (στον ελλαδικό) χώρο, π.χ., τα τελευταία γεγονότα μιλούν μόνο τους. Πολυμέτωση, οικονομίστικη, συντεχνιακή έξαρση κοινωνικών ομάδων. Που είναι, όμως, η κοινωνική αλληλεγγύη; Όχι μόνον απουσιάζει, αλλά και περί άλλα τυρβάζει... Παρ' ολίγο να είχαμε τον πρώτο Έλληνα νεκρό απεργό πείνας πριν από λίγο καιρό (όπως και παλιότερα) και η αλληλεγγύη (το μόνο μας όπλο) έλαμψε δια της απουσίας της... Ένθεν και ένθεν...

Θα το ξαναγράψουμε για πολλοστή φορά (και θα το επαναλαμβάνουμε μονότονα όποτε χρειάζεται): Ο καπιταλισμός αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο: και τούτο, επειδή στην "πολιτισμένη" και "αναπτυγμένη" Δύση αναπτύσσεται και αυξάνει το μεσαίο στρώμα - και μάλιστα το νεο-μικροαστικό. Μ' αυτόν τον τρόπο ο θεσμός της ατομικής ιδιοκτησίας (θεσμός-κλειδί του καπιταλισμού) διακλαδίζεται, δημιουργώντας πυρήνες-φρουρούς της μικρής ιδιοκτησίας, που προσστατεύουν (ταυτιζόμενοι) τη μεγάλη ιδιοκτησία της υπερδιεθνούς λούμπεν πλουτοκρατίας. Η διαδικασία αυτή ενισχύει την κοινωνική πολυπολιτοκράτεια.

Έτσι, η παρωχημένη αντίληψη που θέλει την αλληλεγγύη στο ...γάμο του Καραγκιόζη, αποτελεί ένα θεωρητικό αδιέξοδο για την ίδια την κοινωνική χειραφέτηση. Η πρακτική - θεωρία πρέπει να πάρει οριστικό διαζύγιο από τον οικονομισμό και το συντεχνιασμό. Η σύγχρονη απελευθερωτική θεωρία θα είναι τέτοια εφόσον ιδεολογικοποιηθεί εκ νέου. Και θα ιδεολογικοποιηθεί, εάν ανατρέξει στις ρίζες των χαμένων ιδανικών της, αγνοώντας τη "ρεάλ πολιτική" των πολιτικών αγκυλώσεών της.

Συμπαράσταση στις δίκαιες απεργίες των σύγχρονων κολασμένων. Αλληλεγγύη στον Τρίτο και Τέταρτο Κόσμο. Να ξεφύγουμε από την παγίδα του "πολιτισμένου" και "ήπιου" διαλόγου συναίνεσης. Και το κυριότερο: Να προσπαθήσουμε να συντάξουμε το καινούριο μανιφέστο της αντικαπιταλιστικής πάλης, όπου προεξάρχον στοιχείο θα αναδεικνύεται ο επαναστατικός ιδεαλισμός κι όχι ο γραφειοκρατικός οικονομισμός.

Υ.Γ.: Η περίπτωση του Γ. Μπαλάφα αποτελεί λυδία λίθο με την οποία θα δοκιμαστεί η ανασύνταξη της χαμένης τιμής της Ανθρώπινης Αλληλεγγύης. Διότι, εάν δεν μπορούμε να προστατεύσουμε το αυτονόητο, τότε πρέπει να παραδεχτούμε το έτερο αυτονόητο: Πέρασαμε, πλέον, στο τέλος της ιστορίας.

ΤΖΑΜΑΪΚΑ ★ ΡΕΓΓΕ ΚΛΑΜΠ

Για μία καλύτερη τύχη;

Τα κυκλώματα που προωθούν λαθρομετανάστες από την Ινδία και άλλα κράτη της νοτιο-ανατολικής Ασίας βρίσκονται στο κέντρο της δημοσιότητας στην Ινδία τον τελευταίο καιρό, ιδιαίτερα μετά τον πνιγμό περισσότερων από 200 ατόμων στα ανοιχτά της Μάλτας, τα Χριστούγεννα. Οι μαρτυρίες των επιζώντων, που απελάθηκαν πίσω στην Ινδία από την Ελλάδα, δείχνουν τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν αυτοί που προσπαθούν να μεταναστεύσουν παράνομα σε χώρες της Δύσης, αναζητώντας μια καλύτερη τύχη.

"Μας ανάγκασαν να επιβιβαστούμε σε μία μικρή βάρκα από σχοινένιες σκάλες. Μας είπαν να μην ανησυχούμε και πως σύντομα θα αποβιβάζομασταν στην Ιταλία. Η βάρκα είχε ξεχειλίσει από ανθρώπους, αλλά ο καπετάνιος συνέχισε να μας κατεβάζει με την απειλή όπλου. Όταν αναποδογύρισε, πήδηξα στα παγωμένα νερά και πιάστηκε από τα σχοινιά που κρέμονταν από το πλοίο", διηγείται ένας από τους εικοσιδύο ινδούς επιζώντες.

Η ινδική αστυνομία αναζητάει τους εγκεφάλους των κυκλωμάτων στην επαρχία Punjab, την πιο πλούσια της χώρας. Η μετανάστευση νέων από αυτή την επαρχία προς τη Βόρεια Αμερική και την Ευρώπη αποτελεί παράδοση δεκαετιών. Σχεδόν κάθε οικογένεια στις αγροτικές περιοχές έχει και κάποιο μέλος που

ζει στο εξωτερικό. Παλιότερα, η μετανάστευση ήταν νόμιμη, καθώς η Δύση χρειαζόταν εργατικό δυναμικό, οι σημερινοί περιορισμοί, όμως, αναγκάζουν τους επίδοξους μετανάστες να καταφεύγουν στις υπηρεσίες ειδικευμένων "ταξιδιωτικών" γραφείων. Οι περισσότεροι από τους Ινδούς στη χριστουγεννιάτικη τραγωδία κατάγονταν από την Punjab και είχαν πληρώσει έξι ως οκτώ χιλιάδες δολάρια για τη μεταφορά. Για να βρεθούν αυτά τα χρήματα, οι οικογένειες των μεταναστών δίνουν όλες τις οικονομίες τους, πουλάνε τα χωράφια τους ή και δανείζονται από τοκογλύφους. Οπατέρας του Jagtar Singh, αγνοούμενου στο ναυάγιο έξω από τη Μάλτα, λέει: "Πούλησα τη γη μου και δανείστηκα 50.000 ρουπίες (περίπου 1.500 δολάρια) για να πληρώσω το πέρασμα του Jagtar. Τώρα τον έχασα. Τον αγαπάω και τον θέλω πίσω".

Υπολογίζεται ότι υπάρχουν περίπου διακόσιοι τέτοιοι "πράκτορες", οι περισσότεροι χωρίς άδεια. Αποτελούν παραρτήματα ευρωπαϊκών κέντρων δουλεμπορίου και προσελκύουν νέους με υποσχέσεις για εξασφαλισμένη εργασία και πολυτελή ζωή στη Δύση. Μόνο τον περασμένο χρόνο, απαγγέλθηκαν κατηγορίες εναντίον 73, από τους οποίους 46 συνελήφθησαν, ενώ κατασχέθηκαν 400 διαβατήρια.

Οι γονείς των μεταναστών συνήθως πληρώνουν τα μισά προκαταβολικά και τα υπόλοιπα αφού τους τηλεφωνήσουν οι γιοι τους ότι έφτασαν στον προορισμό τους. Τα χαρτιά τους είναι έγκυρα, αλλά οι βίζες ισχύουν μόνο για κράτη όπως η Τουρκία, η Αίγυπτος, η Κύπρος, όπου οι μετανάστες περιμένουν για μήνες μέχρι να μπορέσουν να περάσουν παράνομα στη δυτική Ευρώπη. Η ινδική αστυνομία έχει εντοπίσει μία ομάδα ινδών και πακιστανών με έδρα στην Ελλάδα, που επιβλέπουν την επιχείρηση. Για να πετύχουν την έκδοση ταξιδιωτικών εγγράφων, στέλνουν στους ινδούς συνδέσμους τους γράμματα από ανύπαρκτες ναυτιλιακές εταιρίες που ζητούν συγκεκριμένους "ναυτικούς" για εργασία στα πλοία τους.

Η εκμετάλλευση και τα περιστατικά με νεκρούς, όπως αυτό των Χριστουγέννων, δεν πτοούν τους επίδοξους μετανάστες από τη νότια Ασία στη Δύση. Η φτώχεια και η ανεργία κάνουν τη μετανάστευση δελεαστική προοπτική, ακόμη κι αν γνωρίζουν ότι θα βρουν μόνο κακοπληρωμένες δουλειές και θα ζουν με το φόβο της σύλληψης και απέλασης. Ακόμη και μερικοί από τους επιζώντες του ναυαγίου δήλωναν πως θα προσπαθούσαν ξανά...

Πηγή: OneWorld News

Η Shell επεκτείνεται στο Περού

Ανακοινώθηκε πως η Shell Oil πρόκειται να ξεκινήσει γεωτρήσεις για την εξόρυξη φυσικού αερίου στο Περού, σε περιοχή που καλύπτεται από τροπικό δάσος και αποτελεί τον τόπο κατοικίας φυλών αυτοχθόνων ινδιάνων που δεν έχουν επαφή με τον υπόλοιπο κόσμο. Το έργο, προϋπολογισμού 2.7 δισεκατομμυρίων δολαρίων, θα είναι από τα μεγαλύτερα του είδους στη Νότια Αμερική.

Η περιοχή, έκτασης 2.200 τ. μιλίων, βρίσκεται στην κοιλάδα του ποταμού Uribambra, στα όρια του εθνικού πάρκου Manu, 480 χιλιόμετρα ανατολικά της Λίμα. Κατοικείται από ινδιάνους Nahua και Kugarakoti, που ζουν σε καθεστώς εθελοντικής απομόνωσης από τον έξω κόσμο. Πρόσφατες επιστημονικές έρευνες κατέγραψαν στην περιοχή τους μεγαλύτερους πληθυσμούς ζώων, πουλιών, εντόμων και φυτών από οπουδήποτε αλλού στη γη.

Η πρώτη γεωτρήση θα γίνει μέσα σε καταυλισμό, ενώ αρκετοί άλλοι βρίσκονται σε μικρή απόσταση και αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο να μολυνθεί το νερό τους από τη δραστηριότητα αυτή. Για να αποφύγει τις κατηγορίες για περιβαλλοντικές καταστροφές, η Shell έχει δεχτεί να μην κατασκευάσει δρόμους, να απομακρύνει τα απόβλητα από την περιοχή των γεωτρήσεων και να απαγορεύσει το κυνήγι και το ψά-

ρεμα στους υπαλλήλους της. Η εταιρία είναι προσεκτική σε ότι αφορά τη δημόσια εικόνα της, καθώς έχει δεχτεί έντονες επικρίσεις τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα για τις εκτεταμένες περιβαλλοντικές καταστροφές στο δέλτα του Νίγηρα και την ανάμιξη της στις εκτελέσεις νιγηριανών ακτιβιστών από τη χούντα της Νιγηρίας.

Πάντως, ήδη ακούγονται διαμαρτυρίες για τις επιπτώσεις της λειτουργίας των εγκαταστάσεων μέσα στο τροπικό δάσος. Χωρικοί αναφέρουν ότι τα νερά του ποταμού Cashiriari συχνά παίρνουν μαύρο χρώμα και ότι τα ζώα και τα ψάρια έχουν μειωθεί. "Το κυνήγι μας έπαιρνε δύο ώρες πριν ξεκινήσουν οι γεωτρήσεις", δηλώνει ένας ινδιάνος κάτοικος, "τώρα χρειαζόμαστε μιάμιση μέρα".

Η αποψίλωση μέρους του δάσους και η διάβρωση του εδάφους είναι πολύ μικρά προβλήματα συγκρινόμενα με αυτά που θα προκύψουν όταν ξεκινήσει κανονικά η άντληση του φυσικού αερίου. Τα απόβλητα από τις γεωτρήσεις θα περιέχουν βαριά μέταλλα, όπως αρσενικό, κάδμιο και μόλυβδο, που είναι ιδιαίτερα τοξικά. Το διαφεύγον αέριο θα χρειαστεί να καίγεται, γεγονός που θα εκθέτει το δάσος σε σοβαρό κίνδυνο πυρκαγιάς. Οι αγωγοί του αερίου, που θα λειτουργούν συνέχεια σε μεγάλη πίεση, αποτελούν άλλη μεγάλη απειλή για το ευαίσθητο τροπικό οικοσύστημα. Ακόμη και εκπρόσωποι της εταιρίας παραδέχονται ότι η πραγματικότητα μπορεί να επέχει αρκετά από τα σχέδια που έχουν παρουσιαστεί.

Πηγή: Rainforest Action Network

Άπεργία διαρκείας στην Κολομβία

Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα της Κολομβίας ξεκίνησαν την Τρίτη απεργία, δημιουργώντας σοβαρά προβλήματα στις μεταφορές, τις τηλεπικοινωνίες, τα αεροδρόμια και άλλους τομείς. Κύριο αίτημά τους η αύξηση των μισθών τους κατά 21.5%. Η κυβέρνηση, που επικαλείται την ανάγκη μείωσης του δημόσιου ελλείμματος, έχει προσφέρει αύξηση κατά 13.5%.

Στην πρωτεύουσα Μπογκοτά, η αστυνομία ήταν ιδιαίτερα έντονη, σε αναμονή της μεγαλύτερης εργατικής κινητοποίησης στη χώρα, τα τελευταία είκοσι χρόνια. Ειδικές δυνάμεις της αστυνομίας φρουρούσαν τα δημόσια κτίρια και πραγματοποιούσαν ελέγχους σε κεντρικά σημεία. Ελικόπτερα της αστυνομίας πετούσαν πάνω από την πόλη, ενώ αναφέρθηκε κίνηση φάλαγγας από θωρακισμένα οχήματα στα νότια όριά της.

Τελικά, όμως, δεν μπόρεσαν να αποτρέψουν τις βίαιες διαμαρτυρίες διαδηλωτών, που κατά τη διάρκεια συγκέντρωσης 30.000 απεργών στην κεντρική πλατεία της Μπογκοτά, επιτέθηκαν με πέτρες, μπουκάλια και ρόπαλα κατά των δυνάμεων καταστολής. Τουλάχιστον 42 άτομα συνελήφθησαν κατά τη διάρκεια της μέρας. Ανακίνηση του στρατού υποστήριξε ακόμη ότι κατασχέθηκαν περισσότερα από πενήντα όπλα, κατά τις συλλήψεις "προβοκατόρων" από στρατιωτικές δυνάμεις.

Ο αριθμός των απεργών υπολογίζεται σε 800.000. Το κρατικό ραδιόφωνο υποστήριξε ότι εκτός από κάποια προβλήματα στις συγκοινωνίες, οι υπηρεσίες λειτουργούσαν κανονικά. Το Reuters, πάντως, μετάδωσε ότι η κίνηση στην πρωτεύουσα θύμιζε Κυριακή και όχι εργάσιμη μέρα. Τα κρατικά σχολεία και πανεπιστήμια παρέμειναν κλειστά, ενώ ουρές υπήρχαν στις στάσεις των λεωφορείων. Η απεργία επηρέασε ακόμη την κρατική πετρελαιοβιομηχανία Ecopetrol, καθώς και τη μεταφορά καφέ.

Εκπρόσωπος των απεργών δημόσιων υπαλλήλων δήλωσε ότι η απεργία θα συνεχιστεί μέχρι να δεχτεί η κυβέρνηση Samper τα αιτήματα των απεργών, που πέρα από την αύξηση, ζητούν την ακύρωση των σχεδίων για ιδιωτικοποίηση δημόσιων επιχειρήσεων.

GERMANIA

Συνδικαλιστές κατά ξένων εργατών

Ο Klaus Zwickel, πρόεδρος της εργατικής ένωσης IG Metall, πρότεινε τη θέσπιση ορισμένου ποσοστού απασχόλησης ξένων εργατών στη Γερμανία. Σε συνέντευξη σε περιοδικό, ισχυρίστηκε πως "μόνο μ' αυτό τον τρόπο θα εκκτονωθεί η πίεση στη γερμανική αγορά εργασίας και θα εξουδετερωθεί η κοινωνική ωρολογιακή βόμβα". Η δήλωσή του αυτή μπορεί να συμβαδίζει με το σωβινιστικό πνεύμα της εποχής, σίγουρα όμως δεν είναι καθόλου καλοδεχούμενη από τουλάχιστο ένα μεγάλο μέρος των μελών της ένωσής του: τις δεκάδες χιλιάδες τούρκους εργάτες μέλη της IG Metall στη δυτική Γερμανία.

Η συνέντευξη του Zwickel έγινε λίγο μετά την έντονη αποδοκιμασία από τη Γερμανική Συνδικαλιστική Όμοσπονδία DGB της πρότασης ενός κόμματος που συμμετέχει στον κυβερνητικό συνασπισμό, της συντηρητικής Χριστιανικής Κοινωνικής Ένωσης, να επιβληθεί πεντάχρονο πάγωμα χορήγησης αδειών εργασίας στους νέους μετανάστες στη Γερμανία, κάτι που ήδη ισχύει για τους πολιτικούς πρόσφυγες. Η DGB αποδοκίμασε επίσης την πρόταση του Zwickel. Ο πρόεδρος της, Dieter Schulte δήλωσε ότι "η εμπειρία από τις συζητήσεις σχετικά με το δικαίωμα χορήγησης πολιτικού ασύλου θα έπρεπε να κάνει κάθε λογικό άνθρωπο πιο προσεκτικό όταν κάνει προτάσεις που συμβάλλουν στην αύξηση της ξενοφοβίας".

Οι ρατσιστικές τοποθετήσεις από συνδικαλιστικές ενώσεις, πάντως, δεν αποτελούν καινούργιο φαινόμενο. Πέρυσι, η ένωση οικοδόμων IG Bau ανακοίνωσε ότι θα συνεργαζόταν με την αστυνομία και τις υπηρεσίες μετανάστευσης για τον αυστηρότερο έλεγχο της απασχόλησης ξένων εργατών στα εργοτάξια. Η ηγεσία της έχει επανειλημμένα κατηγορήσει τους ξένους εργάτες ως υπεύθυνους για την ανεργία. Οι περισσότεροι νεοαφιχθέντες μετανάστες απασχολούνται στον κατα-

σκευαστικό τομέα. Οι εργοδότες είχαν σαμποτάρει ένα νόμο που καθιέρωνε μια σχετική ισοτιμία στις αμοιβές ντόπιων και ξένων εργατών και τον ορισμό βασικού μισθού για τους τεχνειταίους. Η τακτική τους να πιέζουν προς τα κάτω τους μισθούς κατηγορώντας γι' αυτό τους ξένους, βρίσκει έναν απρόσμενο σύμμαχο στις ρατσιστικές δηλώσεις κάποιων συνδικαλιστών.

Η σκληρή εκμετάλλευση, οι ρατσιστικές διακρίσεις και η βία αποτελούν καθεστώς για τους μετανάστες που εργάζονται στη Γερμανία. Μετά την ενοποίηση των δύο Γερμανιών και τη σχεδόν ολική κτηνωτική κτήρηση της βιομηχανίας της πρώην Ανατολικής Γερμανίας, η ανεργία έχει αναδειχθεί σε ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της χώρας, με τέσσερα εκατομμύρια καταγεγραμμένους άνεργους. Η στάση των περισσότερων συνδικάτων μπροστά σε αυτή την κατάσταση είναι η έκκληση για μεγαλύτερη συνεργασία με την εργοδοσία, που με το σύνθημα "συνμαχία για την εργασία" προσφέρουν εργασιακή ειρήνη, ζητώντας σε αντάλλαγμα τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Ο κοινός στόχος κυβέρνησης και συνδικάτων φαίνεται πως είναι η μείωση της ανεργίας κατά 50% ως το 2000, με τον αποκλεισμό των ξένων από την αγορά εργασίας.

Αν και παραμένει αμφίβοιο το αν η βάση των συνδικάτων θα αποδεχτεί την ανοιχτή ρατσιστική προπαγάνδα μέρους της ηγεσίας της, είναι όμως φανερό ότι η κυβέρνηση και η εργοδοσία έχει πετύχει να δικάσει το συνδικαλιστικό κίνημα πάνω σ' αυτό το θέμα. Μία πρόσφατη έρευνα ανέδειξε στη γερμανική νεοραία έδειξε πως οι συνδικαλισμένοι είναι οι μεγαλύτεροι ποσοστό ρατσιστές από τους μη συνδικαλισμένους. Η αποπροσανατολιστική εκστρατεία κυβέρνησης και εργοδοσίας, με τη βοήθεια ανθρώπων σαν τον Zwickel, δρέπει τους καρπούς της: τα πιο ανυπεράσπιστα θύματα της εκμετάλλευσης κατηγορούνται ως υπεύθυνα γι' αυτή.

Το νέο σιδηρούν παραπέτασμα

Οι ιδιαίτερα βαρύνες χειμώνες που πλήττει τη Γερμανία έχει προκαλέσει θύματα ανάμεσα στους λαθρομετανάστες που προσπαθούν να περάσουν τα σύνορά της με την Πολωνία και την Τσεχία.

Στις 7 Δεκεμβρίου, μία γυναίκα από τη Σρι Λάνκα βρέθηκε παγωμένη, στα σύνορα με την Τσεχία. Εικάζεται ότι εγκαταλείφθηκε εκεί από συμμορία που περνάει λαθρομετανάστες από τα σύνορα. Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, 16 μετανάστες βρέθηκαν μισοπαγωμένοι σε βιομηχανική περιοχή, νότια του Βερολίνου. Οι πρόσφυγες από το Ιράκ και το Μπαγκλαντές ήταν ελαφρά ντυμένοι και μερικοί απ' αυτούς ξυπόλητοι. Οι περισσότεροι ήταν ηλικίας 12 ως 16 ετών. Τους είχαν εξαναγκάσει να περάσουν κολλημπώντας τον ποταμό Neisse, ενώ μετά περπάτησαν 60 χιλιόμετρα μέχρι να ζητήσουν βοήθεια. Η θερμοκρασία στην περιοχή ήταν τότε γύρω στους -15 βαθμούς. Αρκετοί είχαν άσχημα κρυοπαγήματα και οι γιατροί που τους εξέτασαν είπαν πως ίσως κάποιοι να έπρεπε να εγχειριστούν.

Παρόμοια περίπτωση έγινε γνωστή στις 9 Γενάρη, όταν πενταμελής οικογένεια από τη Συρία εγκαταλείφθηκε από τους δουλέμπορους. Πέρασαν μια νύχτα χωρίς φαγητό και νερό σε ένα ερείπιο, με θερμοκρασία -6 βαθμών.

Τουλάχιστον 24 άτομα έχουν πεθάνει προσπαθώντας να περάσουν τα ανατολικά σύνορα της Γερμανίας, τους τελευταίους εννέα μήνες, τα περισσότερα στους ποταμούς Oder και Neisse. Υπάρχει σοβαρή πιθανότητα ο πραγματικός αριθμός να είναι μεγαλύτερος και κάποιοι πνιγμοί να έχουν περάσει απαρατήρητοι.

Πάντως, ακόμη κι όταν οι μετανάστες καταφέρνουν να περάσουν τα ποτάμια, οι πιθανότητες να μη συλληφθούν είναι μικρές. Τα ανατολικά σύνορα της Γερμανίας είναι τα πιο αυστηρά φυλασσόμενα της Ευρώπης, ένα πραγματικό σιδηρούν παραπέτασμα για τους πρόσφυγες. Από το 1991, ο αριθμός των φρουρών των συνόρων έχει αυξηθεί από τους 800 στους 4.000, και πρόσφατη απόφαση προβλέπει να φτάσουν τους 6.200. Υποστηρίζονται από σχεδόν ισάριθμους αστυνομικούς και υπεράσχυρο εξοπλισμό. Περίπου 20.000 παράνομοι μετανάστες συλλαμβάνονται κάθε χρόνο στα σύνορα.

Πηγή: Berlin Antiracist Information Network

ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ

Προετοιμασία της δεύτερης Διηπειρωτικής Συνάντησης

Το καλοκαίρι του '96 στη ζούγκλα Lacandona της Chiapas πραγματοποιήθηκε, μετά από πρόταση του EZLN, η 1η Διηπειρωτική Συνάντηση για την Ανθρωπότητα κι Εναντία στο Νεοφιλελευθερισμό. Συμμετείχαν 3.000 άνθρωποι από 43 χώρες. Στη Δεύτερη Διακήρυξη της Realidad προτάθηκε η δημιουργία ενός Δικτύου Αντιστάσεων και ενός Δικτύου Εναλλακτικής Επικοινωνίας, καθώς και η πραγματοποίηση μιας 2ης Συνάντησης, μέσα στο 1997, στην ευρωπαϊκή ήπειρο.

Οι ευρωπαϊκές ομάδες αλληλεγγύης στην εξέγερση των ζαπατίστας που συγκεντρωθήκαμε πρώτα στη Ζυρίχη και ύστερα στη Βαρκελώνη, αποφασίσαμε να αναλάβουμε τη διοργάνωση της 2ης Συνάντησης. Η Συνάντηση έχει ήδη ξεκινήσει, θα είναι μια ευρεία διαδικασία με κεντρικό γεγονός τη συνάντηση που θα πραγματοποιηθεί στην Ισπανία, από τις 26 Ιούλη ως τις 2 Αυγούστου του 1997, σε πέντε διαφορετικά σημεία της χώρας, με έναρξη και λήξη σε κοινό σημείο. Προσκαλούμε μέλη της διοίκησης του EZLN να συμμετάσχουν στη συνάντηση και να πραγματοποιήσουν μια περιοδεία στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Οι ζαπατίστας comandantes έχουν ήδη δεχθεί, λέγοντας πως είτε σε συνθήκες πολέμου είτε σε συνθήκες ειρήνης, θα μας επισκεφθούν αυτό το καλοκαίρι.

Για να ληφθούν συμμετοχικές αποφάσεις σε σχέση με όλα τα παραπάνω, θέτουμε την πρότασή μας για τους στόχους και το περιεχόμενο της συνάντησης σε διαβούλευση (όπως κάνουν οι ινδιάνοι της Chiapas για να πάρουν μια απόφαση) στα παιδιά, στους άντρες και τις γυναίκες, τους ηλικιωμένους και τις ηλικιωμένες ολόκληρου του κόσμου.

Πώς θα πραγματοποιηθεί η διαβούλευση

Απευθύνεται σε όλους τους αν-

θρώπους, οργανωμένους ή όχι, που αγωνίζονται και αντιστέκονται στο νεοφιλελευθερισμό.

Θα πραγματοποιηθεί μέσω του ερωτηματολογίου που ακολουθεί. Σε περίπτωση που αυτό θα απαντιέται με συλλογικό τρόπο, θα στέλνεται με σημειωμένο τον αριθμό των ατόμων που απάντησαν στην κάθε ερώτηση.

Τα ερωτηματολόγια και οι απαντήσεις θα στέλνονται στην ομάδα της Βαρκελώνης, στην ακόλουθη διεύθυνση:

Colectivo de Solidaridad con la Rebelion Zapatista
C/ de la Cera, 1 bis.
08001 Barcelon, Estado Espanol.
Tel: 00.343.442.231.01 και 00.343.329.06.43
Fax: 00.343.329.08.58
E-mail: ellokat@pangea.org

Οι απαντήσεις πρέπει να σταλούν μέχρι τις 15 Μάρτη 1997 (σε εξαιρετικές περιπτώσεις και για μη-ευρωπαϊκές χώρες μέχρι τις 25 Μάρτη -τελική προθεσμία).

Θα συγκεντρωθούμε στην Πράγα από τις 25 έως τις 30 Μάρτη, για να εκτιμήσουμε τα αποτελέσματα της διαβούλευσης και να ληφθούν οι τελικές αποφάσεις.

Έχουμε ενάμιση μήνα για να πραγματοποιήσουμε τη διαβούλευση. Πρέπει κάθε ομάδα ή άτομο αυτού του Δικτύου Αντίστασης ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό και για την ανθρωπότητα να κάνει τη διαβούλευση δική του/της υπόθεση, χωρίς χορηγίες και πολιτικούς πάτρωνες. Με τις δικές μας προσπάθειες θα ενώσουμε τους αγώνες και τις αντιστάσεις σε όλο τον πλανήτη. Καλούμε όλους/ες να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε η συνάντηση να γίνει κάτι μοναδικό και καινούργιο: μια πραγματική πρόκληση ενάντια στην εξουσία. Όπου όλες οι ομάδες, τα φύλα, και οι ιδιαιτερότητες θα έχουν τους δικούς τους αλλά και κοινούς χώρους για να μιλήσουν, να ακούσουν και να ακουστούν.

Διαβούλευση (Consulta)

Σχετικά με τους στόχους

(όλες οι παρακάτω ερωτήσεις απαντιούνται με ΝΑΙ ή ΟΧΙ)

1. Θέλουμε να είναι μια συνάντηση όλων των αγώνων ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό, μια συνάντηση όλων των ανθρώπων, οργανωμένων ή όχι, που αισθάνονται ανικανοποίητοι με το είδος της ζωής που επιβάλλει αυτό το σύστημα

Ναι ☐ Όχι ☐

2. Θέλουμε η συνάντηση να ανοίξει χώρους ανταλλαγής ιδεών, πρακτικών και επιθυμιών.

Ναι ☐ Όχι ☐

3. Θέλουμε η συνάντηση να είναι αυτοοργανωμένη, όσοι/ες θα συμμετάσχουν να την κάνουν δική τους. Η διαδικασία για τη διοργάνωση της συνάντησης είναι εξίσου σημαντική με τη συνάντηση την ίδια.

Ναι ☐ Όχι ☐

4. Θέλουμε η συνάντηση να είναι μια ευκαιρία για να αναπτυχθούν νέες μορφές άσκησης της πολιτικής. Θέλουμε να σπάσουμε τα τείχη των media, της πολιτικής και του πολιτισμού που μας κρατούν διαχωρισμένους.

Ναι ☐ Όχι ☐

5. Θέλουμε οι γυναίκες και οι άντρες να βαδίσουμε μαζί, θεμελιώνοντας την πραγματική συμμετοχή των γυναικών.

Ναι ☐ Όχι ☐

6. Θέλουμε να προχωρήσουμε στη δημιουργία και το συντονισμό νέων οργανωτικών μορφών, ενάντια σε αυτές που συγκροτούν το καπιταλιστικό σύστημα.

Ναι ☐ Όχι ☐

7. Απορρίπτουμε τις κυρίαρχες αξίες αυτού του συστήματος του θανάτου που βασίζεται στο χρήμα, για να ανοίξουμε το δρόμο για νέους τρόπους ζωής.

Ναι ☐ Όχι ☐

8. Άλλοι στόχοι.....

Τι θα ήταν καλύτερο για το ζήτημα των γυναικών

1. Να αποτελεί ένα από τα ξεχωριστά θέματα της συνάντησης, σε ξεχωριστό τόπο.

Ναι ☐ Όχι ☐

απάντηση μόνο γυναικών

Ναι ☐ Όχι ☐

απάντηση για όλους/ες τους/τις συμμετέχοντες

Ναι ☐ Όχι ☐

2. Να υπάρχει σε κάθε θέμα συζήτησης

Ναι ☐ Όχι ☐

απάντηση μόνο γυναικών

Ναι ☐ Όχι ☐

απάντηση για όλους/ες τους/τις συμμετέχοντες

Ναι ☐ Όχι ☐

3. Άλλες προτάσεις.....

Σχετικά με το περιεχόμενο

1. Πρέπει να χωριστεί σε γενικά θέματα και υποθέματα, όπως έγινε στην 1η Συνάντηση στην Chiapas;

α) Τι πολιτική έχουμε και τι πολιτική χρειαζόμαστε;
β) Οικονομία, ιστορίες τρόμου

γ) Κουλτούρα, από τις εικόνες στο κυβερνοδιάστημα

δ) Κοινωνικά Κινήματα

ε) Σ' αυτόν τον κόσμο χωρούν πολλοί κόσμοι

Ναι ☐ Όχι ☐

2. Πρέπει να χωριστεί σε διαφορετικά γενικά θέματα και υποθέματα

Προτεινόμενα θέματα.....

Προτεινόμενα υποθέματα.....

3. Πώς πρέπει να συζητηθούν τα γενικά θέματα:

α) Όπως στην 1η Συνάντηση στη Chiapas, δηλαδή ένα θέμα σε κάθε τόπο

Ναι ☐ Όχι ☐

β) Όλα τα θέματα σε κάθε τόπο

Ναι ☐ Όχι ☐

γ) Ορισμένα θέματα να συζητηθούν σε όλους τους τόπους

Ναι ☐ Όχι ☐

Ποιά θα είναι αυτά τα θέματα.....

4. Άλλες σκέψεις.....

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας της 2ης Διηπειρωτικής Συνάντησης, πριν και μετά την κεντρική εκδήλωση που θα πραγματοποιηθεί από τις 26 Ιούλη ως τις 2 Αυγούστου στην Ισπανία, υπάρχουν και άλλες σχετικές πρωτοβουλίες.

Σε ποιες από αυτές ενδιαφέρεστε να συμμετάσχετε;

1. Ένα πλοίο για τη Chiapas (Ένα ιστιοφόρο που θα φύγει από τη Μασσαλία, στα τέλη Μάρτη με κατεύθυνση την Chiapas).

Ναι ☐ Όχι ☐

2. Πορείες ενάντια στην ανεργία και τον αποκλεισμό στην Ευρώπη (από τις αρχές Μάρτη) που θα κορυφωθούν σε μια συνάντηση Εναντία στην Ευρώπη του Μάαστριχτ, στο Άμστερνταμ, τον Ιούνιο.

Ναι ☐ Όχι ☐

3. Συνάντηση για την Ανθρωπότητα στη Βρετανία, από τις 10 ως τις 17 Αυγούστου.

Ναι ☐ Όχι ☐

4. Περιοδεία των ζαπατίστας στην Ευρώπη (πριν ή μετά τη συνάντηση στην Ισπανία).

Ναι ☐ Όχι ☐

5. Περιοδεία παιδιών που θα συμμετάσχουν στη Συνάντηση για να περιγράψουν τις εμπειρίες και τις επιθυμίες τους.

Ναι ☐ Όχι ☐

6. Άλλες προτάσεις.....

Οι απαντήσεις μπορούν να αποσταλούν -στα ελληνικά- στην Επιτροπή Αλληλεγγύης στον αγώνα των Ζαπατίστας στη Θεσσαλονίκη. Η επιτροπή αναλαμβάνει τη μετάφρασή τους στα ισπανικά και στα αγγλικά και θα τις στείλει με δικιά της ευθύνη στη Βαρκελώνη. Για επικοινωνία:

Τ.Θ. 50042

Τ.Κ. 54013, Θεσσαλονίκη

Ψήφισμα

Εμείς που υπογράφουμε το παρακάτω κείμενο, έχοντας υπόψη μας τις πρόσφατες εξελίξεις στο Μεξικό και τις μεθοδεύσεις της κυβέρνησης Zedillo ενάντια στον EZLN και τους ιθαγενείς του Μεξικού,

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ

• Τη στρατιωτική κατοχή ινδιάνικων κοινοτήτων, τις ποικίλες προκλήσεις και τη στρατιωτική πίεση στις περιοχές των ζαπατίστικων βάσεων, τις επιθέσεις σε χωριά, τις δολοφονίες και τις συλλήψεις ινδιάνων αγωνιστών.

• Την άρνηση της κυβέρνησης να ικανοποιήσει τα αιτήματα του EZLN και του CNI (Εθνικό Κογκρέσο Ιθαγενών) για τα δικαιώματα των ιθαγενών για:

- Νομική και συνταγματική αναγνώριση της ύπαρξης των κοινοτήτων των ιθαγενών.
- Δικαίωμα αυτοδιεύθυνσης των ινδιάνικων κοινοτήτων σε καθεστώς αυτονομίας
- Αναγνώριση του εθιμικού δικαίου των ιθαγενών λαών ως ισότιμου με το επίσημο, στο πλαίσιο ενός πλουραλιστικού νομικού συστήματος.
- Αναγνώριση των εδαφών των ινδιάνικων λαών και του δικαιώματος πρόσβασης στη γη με συλλογικό τρόπο, σύμφωνα με την ινδιάνικη αντίληψη ότι η γη ανήκει σ' αυτούς που τη δουλεύουν.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

★ Άμεση αποχώρηση του στρατού και της αστυνομίας από τις ζαπατίστικες και τις ινδιάνικες κοινότητες.

★ Να γίνουν δεκτές οι θέσεις των Ζαπατίστας και του Εθνικού Κογκρέσου Ιθαγενών για τα δικαιώματα των ινδιάνων.

★ Άμεση απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων.

★ Καθώς ο μεξικάνικος στρατός φαίνεται έτοιμος να πυροδοτήσει τον πόλεμο ενάντια στις ινδιάνικες κοινότητες στην Chiapas, οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης έχουν σαν πρόταγμα την άμεση απομάκρυνσή του και την άμεση εφαρμογή των συμφωνιών του San Andres. Η Επιτροπή της Θεσσαλονίκης καλεί σε **συγκέντρωση αλληλεγγύης** την Κυριακή, στις 3.00 μ.μ., έξω από το μεξικάνικο προξενείο. Θα μοιραστεί ενημερωτικό υλικό, ενώ θα γίνει προβολή video και slides.

★ Η αυριανή ημέρα έχει οριστεί από το παγκόσμιο κίνημα αλληλεγγύης στους Ζαπατίστας ως ΔΙΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΗΜΕΡΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΙΝΔΙΑΝΙΚΩΝ ΛΑΩΝ. Στο πλαίσιο αυτό η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας οργανώνει **πορεία με μηχανές** στη μεξικάνικη πρεσβεία (Διαμαντίδου 73Α στο Ψυχικό) με προσυγκέντρωση στο Πεδίο του Άρεως -άγαλμα Αθηνάς- στις 2 το μεσημέρι. Εκείνη τη μέρα μπορείτε να στείλετε το παρακάτω ή οποιοδήποτε άλλο κείμενο διαμαρτυρίας στα ακόλουθα fax:

ελλάδα

Μεξικάνικη πρεσβεία: (Αθήνα): (01) 6741506

Μεξικανικό προξενείο: (Θεσ/νίκη): (031) 542189

μεξικό

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΜΕΞΙΚΟΥ

Ernesto Zedillo Ponce de Leon

Presidente de los Estados Unidos De Mexico 00-52-5-2711764

Εφημερίδα La Jornada: 00-52-5-5219300

Για κείμενα διαμαρτυρίας μεταφρασμένα στα ισπανικά απευθυνθείτε στην Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας στην Αθήνα, τηλ. 3813928, fax: 3840390

Αθήνα 12/2/97

Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας

Θα μπορούσε και να ήταν παραμύθι...

Μια φορά κι έναν καιρό ήτανε μια μεγάλη χώρα. Σ' αυτή τη χώρα οι άνθρωποι ζούσαν χωρισμένοι σε ομάδες μέσα σε φρούρια. Κατά καιρούς γίνονταν πόλεμοι μεταξύ των διαφόρων ομάδων. Ήρθε όμως ο καιρός που οι αρχηγοί τους σταμάτησαν τους πολέμους γιατί σκέφτηκαν πως δεν μπορούσαν να πλουτίσουν όσο ήθελαν άμα πολεμούσαν συνέχεια. Έτσι αποφάσισαν να ζήσουν όλοι μαζί. Είπαν στους υπηκόους τους πως θα ζούσαν από εδώ και πέρα όλοι μαζί ευτυχισμένοι και ειρηνικά. Για να ζήσουν όμως ειρηνικά, έπρεπε να προστατευτούν από εχθρούς που θα εποφθαλμιούσαν την ευημερία τους. Αφού πείσανε τους υπηκόους τους, χτίσανε ένα καινούριο φρούριο. Και από τότε οι αρχηγοί ζήσανε καλά -και εμείς;

“Σένγκεν” ή το απόρθητο φρούριο της Ευρώπης.

ΣΕΝΓΚΕΝ: πόλη στο Λουξεμβούργο, όπου το 1985 έξι χώρες της Ευρώπης υπέγραψαν, εκτός των πλαισίων της τότε ΕΟΚ, μια συνθήκη για διακρατική αστυνομική συνεργασία, για τον έλεγχο διακίνησης των πολιτών, τόσο των κρατών που επικύρωσαν την συνθήκη, όσο και των αλλοδαπών που διέρχονται από τα εδάφη τους. Σήμερα τη συνθήκη αυτή έχουν επικυρώσει πλήρως 7 κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η συνθήκη του ΣΕΓΚΕΝ, που προπαγανδίστηκε ως “το άνοιγμα των συνόρων μέσα στην Ευρώπη”, αποτελεί το πρόσχημα για τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής αστυνομίας που θα ‘ναι ασφαλώς πιο αποτελεσματική στο να υπερασπίζει την Ευρώπη του ρατσισμού, της ξενοφοβίας, της ανεργίας. Μια επικίνδυνη καλοστημένη απάτη, που προβλέπει αυστηρούς ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, ως προς τους λόγους εισόδου και τα στοιχεία των “αλλοδαπών”, αλλά και εντός των εσωτερικών συνόρων, για λόγους “δημόσιας τάξης και ασφαλείας, περιλαμβανόμενης και της κρατικής ασφαλείας” (άρθρο 93 της συνθήκης) υπονομεύοντας τα δικαιώματα των πολιτών.

Για του λόγου το αληθές, στο άρθρο 92 της συνθήκης καθιερώνεται το σύστημα S.I.S. (Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν). Ένας τεράστιος ηλεκτρονικός φάκελος, που θα βρίσκεται εγκατεστημένος μόνιμα στο Στρασβούργο, αλλά θα είναι προσπελάσιμος από τις κατά τόπους αστυνομικές αρχές και σημεία ελέγχου των συνόρων. Σ' αυτό το φάκελο θα εμπεριέχονται πληροφορίες όπως:

1. Η πληροφορία ότι το αναφερόμενο άτομο ή όχημα, βρέθηκε.
2. Χρόνος, τόπος και αιτιολογία ελέγχου.
3. Προέλευση και προορισμός

του ταξιδιού.

4. Σύνοδοι αναφερόμενου ατόμου.

5. Χρησιμοποιούμενο όχημα.

6. Αντικείμενο μεταφερόμενο.

7. Περιστάσεις υπό τις οποίες βρέθηκε το όχημα.

(άρθρο 99, παράγραφος 4)

Όμως ποια θα είναι αυτά τα άτομα που θα συμπεριληφθούν σ' αυτό το φάκελο;

- Οι έχοντες διαπράξει ποινικό αδίκημα και διώκονται βάσει εντάλματος ή αίτησης δικαστικής αρχής (άρθρο 95).

- Οι “αλλοδαποί”, των οποίων η είσοδος στο χώρο ΣΕΝΓΚΕΝ κρίνεται με βάση το αν για το εν λόγω άτομο (πέραν του αν διώκεται ποινικά από κάποιο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης) υπάρχει κατηγορία ότι έχει διαπράξει αδίκημα ή πραγματικές ενδείξεις ότι θα τελέσει αδίκημα εντός του ΣΕΝΓΚΕΝ (άρθρο 96 παρ. 2).

- Τα άτομα που εξαφανίστηκαν ή που για δική τους προστασία ή για πρόληψη απειλών, πρέ-

χώρα, με την προϋπόθεση ότι αυτή θα είναι μέλος της ΣΕΝΓΚΕΝ (άρθρα 40-42).

Μετάφραση...

Η συνθήκη του ΣΕΝΓΚΕΝ, δεν φτιάχτηκε για να “ανοίξει σύνορα”, αλλά για να χτίσει φρούρια. Δεν φτιάχτηκε για να προστατεύσει τον πολίτη από τους “εγκληματίες”, αλλά για να αυξήσει τον αριθμό των “εγκληματιών”. Δεν φτιάχτηκε για να αναβαθμίσει τα δικαιώματα των πολιτών, αλλά για να ανατρέψει τα ήδη υπάρχοντα.

Τη νομιμότητα που συνεχώς προτάσσουν τα διάφορα ευρωπαϊκά κράτη, φαίνεται να την “τεντώνουν”, προκειμένου να εφαρμόσουν τη ΣΕΝΓΚΕΝ. Πώς αλλιώς θα μπορούσαν να την εφαρμόσουν οι εμπνευστές της, όταν ο κάθε πολίτης είναι ένοχος μέχρι απόδειξης του αντιθέτου; Όταν φακελώνουν τους πολίτες; Όταν ενδείξεις, υπόνοιες

λαίου πρέπει να καταστέλνεται.

Ο εξωτερικός εχθρός

Οι πόλεμοι, η φτώχεια και τα δικτατορικά καθεστώτα έχουν οδηγήσει εκατομμύρια ανθρώπων στην αναζήτηση μιας καλύτερης τύχης στην “πολιτισμένη και πλούσια Ευρώπη”. Σε μια Ευρώπη όπου ζούν και εργάζονται κάτω από άθλιες συνθήκες, απομονωμένοι εξαιτίας της γλώσσας και των διαφορετικών παραδόσεων, μόνιμα διώκόμενοι από τις αρχές και τον ρατσισμό. Τι και αν μέχρι σήμερα, η “δημοκρατική” Ευρώπη έδινε άσυλο σε πολιτικούς πρόσφυγες; Τι και αν οι μετανάστες οικοδόμησαν το “γερμανικό οικονομικό θαύμα”; Τι και αν παρείχαν φτηνά εργατικά χέρια, μαύρη εργασία; Σήμερα το κεφάλαιο στην Ευρώπη τους κρίνει περιττούς και με τη ΣΕΝΓΚΕΝ δημιουργεί τις συνθήκες νομιμοφάνειας για να τους απομακρύνει, αφού τους βαφτί-

έλεγχω των εξωτερικών συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όπως και οι ίδιοι δηλώνουν, “κάτι τέτοιο βέβαια προϋποθέτει τη βελτίωση της συνεργασίας ανάμεσα σε δικαστές και αστυνομικούς”. Προτείνουν δε, “την εναρμοσύνη ορισμένων τμημάτων της ποινικής νομοθεσίας, της ποινικής δικονομίας καθώς και των διαδικασιών”.

Το τοπίο ξεκαθαρίζει. Τελειοποίηση της κρατικής βίας για την εξημέρωση και υποταγή της κοινωνίας.

Σένγκεν και ελληνικό κράτος

Μέχρι σήμερα το ελληνικό κράτος δεν έχει ενταχτεί πλήρως στη συμφωνία της ΣΕΝΓΚΕΝ, την οποία έχει υπογράψει προ πολλού, γιατί δεν έχει προβεί στις αναγκαίες θεσμικές ρυθμίσεις. Στο παρελθόν, εκείνο που εμπόδιζε την οριστική εφαρμογή της ΣΕΝΓΚΕΝ στη χώρα μας, δεν ήταν η πολιτική βούληση για την προάσπιση των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, αλλά η αντισυνταγματικότητα, το άγχος των κυβερνήσεων να μην χρεωθούν την παραβίαση της νομιμότητας και η μη έγκαιρη εγκατάσταση του αναγκαίου ηλεκτρονικού εξοπλισμού. Όμως γίναμε και μάρτυρες “προληπτικών συλλήψεων” καταληψιών στέγης (παραμονές της 17ης Νοεμβρίου του '94 επί υπουργίας του Παπαθεμελή), αλλά και “περίεργων” εξαφανίσεων (υπόθεση Μπουρνού Μπεργκέ), που αφορούσαν άτομα τα οποία σύμφωνα με τη ΣΕΝΓΚΕΝ, κρίνονται, είτε ως ανεπιθύμητα, είτε αφορούν τις διωκτικές αρχές άλλων χωρών. Γίναμε στην πραγματικότητα μάρτυρες μιας πρόβας τζενεράλε, μιας απόπειρας να χρυσωθεί το χάπι. Ίσως και να φάνηκε πως αποδίδει -τη στιγμή που εκφράζεται ξεκάθαρα πλέον η πολιτική βούληση από το υπουργείο δημοσίας τάξης για επικύρωση της συνθήκης και οι επιθεωρητές της ευρωπαϊκής Ε.Ε., αναμένονται το Μάρτιο για να διαπιστώσουν αν “ανταποκρίνονται οι μεθοριακοί σταθμοί στις προδιαγραφές της συνθήκης του ΣΕΝΓΚΕΝ”.

Επίλογος σ' ένα παραμύθι χωρίς τέλος. Η Ευρώπη λοιπόν μας περιμένει. Όχι η Ευρώπη του πλουραλισμού, της διαφορετικότητας, των κινημάτων, της πολιτικής και κοινωνικής ισότητας, αλλά η Ευρώπη των τειχών και της υποταγής, της βαρβαρότητας και της αστυνόμευσης, του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Η Ευρωπαϊκή φρούριο, που προτάσσει τη ΣΕΝΓΚΕΝ ως ένα ακόμα όπλο στην υπεράσπιση της νεοφιλελεύθερης βαρβαρότητας...

πει να τεθούν σε ασφαλές μέρος, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που πρέπει να εγκλειστούν σε άσυλο κατόπιν δικαστικών αποφάσεων ή άλλων αρμόδιων αρχών του κράτους (άρθρο 97).

- Οι μάρτυρες και τα άτομα που καλούνται να εμφανιστούν ενώπιον των δικαστικών αρχών (άρθρο 97).

- Τα άτομα ή τα οχήματα που είναι στόχος διακρατικής παρακολούθησης ή ειδικού ελέγχου (άρθρο 99).

Η συνθήκη του ΣΕΝΓΚΕΝ δεν εξαντλείται στον έλεγχο ατόμων και οχημάτων και στην απλοποίηση των διαδικασιών έκδοσης υπόπλων, από χώρα σε χώρα, σε βάρος των δικαιωμάτων των πολιτών. Καταργεί την εθνική οριοθέτηση της δράσης των αστυνομικών. Έτσι, για παράδειγμα, οι γερμανικές αρχές μπορούν να προβούν σε συλλήψεις ή άλλες ανακριτικές πράξεις σε μια άλλη

και προθέσεις γίνονται αποδείξεις; Όταν στο πλαίσιο της επικινδυνότητας χωράμε όλοι μας; Φυσικά κάτι τέτοιο σε καμία περίπτωση δεν στοιχειοθετεί αναβάθμιση των δικαιωμάτων του πολίτη, αντίθετα. Γι' αυτό άλλωστε η συνθήκη του ΣΕΝΓΚΕΝ δεν ψηφίστηκε από τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να μην χρεωθεί την παράβαση της διεθνούς νομιμότητας, αφού καταργεί στην πράξη κάθε διεθνή συνθήκη για τα ανθρώπινα δικαιώματα (συνθήκη της Ρώμης, συνθήκη της Γενεύης κ.λπ.).

Τελικά το μόνο σίγουρο για τη ΣΕΝΓΚΕΝ, είναι η θέσπιση ενός νέου εχθρού, αυτού που απειλεί με την διαφορετικότητά του το υπάρχον κατεστημένο. Ο απεργός ο διαδηλωτής, ο gay, ο μετανάστης, ο άνεργος, ο καταπιεσμένος, ο έχων “ανατρεπτικές πολιτικές τάσεις”, είναι ο εχθρός. Και ο οποιοσδήποτε εχθρός στην ανάπτυξη του κεφα-

σει εγκληματίες. “Οι αλλοδαποί κρίνονται μάλλον ανεπιθύμητοι”.

Ο εσωτερικός εχθρός

Στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν αποτελεί καινούριο φαινόμενο η προσπάθεια ποινικοποίησης πολιτικών και κοινωνικών αγώνων, μέσω διαφόρων τρομονόμων που θέτουν ως πρό(σ)ταγμα για την ύπαρξή τους, την παραγωγή αντιτρομοκρατικού έργου, τον αγώνα κατά των ναρκωτικών και του δουλεμπορίου. Επιχειρείται ένταση του αυταρχισμού στις ευρωπαϊκές κοινωνίες, που και με τη ΣΕΝΓΚΕΝ ως αρχική συνιστώσα, οδεύει ξεκάθαρα στην ενοποίηση του χώρου της δικαιοσύνης. Μιας δικαιοσύνης που θα διαχειρίζεται άνετα πλέον το τεκμήριο της ενοχής των πολιτών. Ήδη, χάρη στη γαλλογερμανική πρωτοβουλία, οι “15” εξετάζουν το ενδεχόμενο διαμόρφωσης κοινής πολιτικής σε θέματα, όπως της χορήγησης ασύλου και τον